86-87 mart 1976

TEKNİK GÜÇ

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASININ YAYIN ORGANIDIR İSTANBUL ŞUBESİNCE YAYIMLANIR

Zafer Yine İlericilerin !

- başyazı: evet MC düşürülmelidir! ama...
- xxıı. genel kurul
- kongre'den notlar
- üyelerimiz yeni çalışma döneminde oda'dan neler bekliyor ?
- MC'nin ulaşım politikası ve TIR sorunu

maliye bakanlığı bu yıl için inşaat maliyetlerini saptadı.

Maliye Bakanlığı 1976 yılı için binaların metrekare normal inşaat maliyetlerini saptamış ve bir cetvel halinde 24 Şubat 1976 tarihli Resmi Gazete'de ilan etmiştir. Buna göre, fabrika ve imalathane binalarının çelik karkas olarak yapılmaları halinde metrekare maliyetleri birinci sınıf inşaatlarda 1425 ila 1600 lira, basit inşaatlarda 825 lira olmaktadır.

Ticarethane ve işyerleri için çelik karkas binalarda lüks inşaat halinde 2475-2650 lira, birinci sınıf inşaatlarda 2150-2300 lirametrekare maliyeti öngörülmüştür. Ticarethane ve işyerleri yapımında betonarme ve karkas binalar için öngörülen metrekare maliyetleri ise lüks inşaatta 1650-1825, birinci sınıf inşaatta 2150-1300 ve üçüncü sınıf inşaatta 1000-1175 lira olarak saptanmıştır.

Mesken binaları için öngörülen maliyetler de şöyledir: Çelik karkas binalarda: lüks inşaat 2475-2650 lira, ikinci sınıf inşaat 1825-2000 lira üçüncü sınıf inşaat 1425-1600 liradır.

Betonarme ve karkas binalarda ise metrekare maliyetleri lüks inşaatlarda 1650-1825 lira, birinci sınıf inşaatlarda 1175-1300 lira, ikinci sınıf inşaatlarda1000 lira, ve üçüncü sınıf inşaatlarda 825 lira ve basit inşaatlarda ise 475 lira olarak saptanmıştır.

TÜRKİYE ELEKTRİK KURUMU, ÇEŞİTLİ ENERJİ NAKİL HATTI DİREKLERİNİN PROJELENDİRME İMÂL VE MONTAJ İŞLERİNİ İHALEYE ÇIKARDI.

Türkiye Elektrik Kurumu dokuz ayrı grupta toplandığı çeşitli enerji hattı direklerinin, santrifüj betonarme, öngerilmeli betonarme, galvenizli cıvatalı çelik kafesli veya galvenizli cıvatalı çelik kafes ve betonarme direk karışımlı olarak projelendirilmesi, imali ve montajı işlerini teklif almak suretiyle ihaleye çıkarmıştır.

Yeterlik belgesi müracatlarının, şartnamede istenilen belgelerle birlikte 23 Şubat 1976 günü saat 17.30'a kadar Şebekeler da iresi Başkanlığı Muhaberat servisinde bulundurulmaları istenmiştir. Yeterlik belgeleri 8 Mart 1976 günü elden verilecek ya da posta ile gönderilecektir.

Teklifler ise 1 Nisan 1976 günü saat 14.00'de Şebekeler Dairesi Başkanlığı Muhaberat Servisinde bulundurulacaktır. Teklifler aynı gün saat 14.30'da açılacaktır.

ABD'NİN KOKLAŞABİLİR MADEN KÖMÜRÜNE AMBARGO KOYMASI HALİNDE İSKENDERUN DEMİR-ÇELİK FABRİKALARINDA TÜM FAALİYET DURACAK.

İskenderun Üçüncü Demir-Çelik fabrikalarında, fabrikanın can damarı olan koklaşabilir maden kömürünü stok edecek yer kalmamıştır. Amerika'dan ve Zonguldak'tan gelen maden kömürü, fabrikanın stok depolarını halen doldurmuş durumdadır. Ancak Amerika'dan yapılan ithalâtı durdurmak imkansız olduğu için bu sorunun hangi şekilde çözülebileceği yetkilileri bir çıkmaza sokmuştur. Alınan bilgiye göre, Amerika'dan ithalatı durdurmak, Amerikanın, kömüre ambargo koymasına yol açabilecektir. Bu da İskenderun Demir-Çelik fabrikalarının kok bataryalarının durmasına yol açacaktır. Yetkililer kok bataryalarının durması halinde zararın en az 800 milyon lira olacağını bildirmişler dir.

DEMİR-ÇELİK İTHALÂTIMIZ 1975'TE BİR ÖNCEKİ YILA ORANLA YÜZDE 28 ORANINDA ARTTI.

İhracatımız Geçen Yıl Yüzde 32 Oranında Geriledi.

Demir-Çelik Stoklarının 1 Milyon Tonu Bulduğu Tahmin Ediliyor.

1975 Yılı fiili demir çelik ihracatı ve ithalatı miktarları belli olmuştur. Alınan bilgiye göre, geçen yıl demir-çelik ithalatı miktar olarak bir önceki yüzde 13.2 oranında artarken, değer olarak yüzde 28 oranında büyümüştür. İhracatımız ise 1975 yılında 1974 yılına göre miktar olarak yüzde 24.3 oranında, azalırken değer olarak yüz de 4.8 oranında yükselmiştir.

Böylece, 1 milyon 934 bin ton demir-çelik 679.8 milyon dolar ödenerek ithal edilirken, 30 bin ton demir çelik 20.1 bin dolar karşılığında ihraç edilmiştir

Öte yandan, 1975 yılı demir-çelik üretiminin toplam 2 milyon 124 bin tonu bulduğu tahmin edilmektedir.

1975 demir-çelik tüketim tahmini ise 3 milyon 160 bin tondur. Geçen yıl için deki dış alım ve satımların da dahil edilmesiyle stok konusu olan miktarın968 bin tona ulaştığı ortaya çıkmaktadır.

Kesinleşen fiili ithalat ra kamlarına göre 1975yılında kütük ve levha olarak demir ithali bir önceki yıla göre yüzde 94 oranında artarak 532 bin 356 tona ulaşmıştır. Kütük ve levha ithalinde ortalama fiyat ise bir önceki yıla göre azalma gösterdiğinden, değer olarak ithalata ödenen para 1974 yılına göre yüzde 89.6 oranında büyümüştür.

Çubuk demir-çelik ithalinde fazla bir değişiklik olmamış, profil ithalatı ise miktar olarak yüzde 30 oranında artış göstermiştir. Buna karşın saç ithalatında önemli miktarda azalma olmuştur.

DENİZCİLİK BANKASI'NIN YÜRÜTTÜĞÜ PENDİK VE ALAYBEY TERSANELERİNİN TRANSFER GÜÇLÜKLERİ GECİKMELERE YOL AÇABİLECEK.

Denizcilik Bankası'nca gerçekleştirilen Pendik ve Alaybey tersane projelerinin 1975 yılı ödeneklerinegöre gerçekleşme oranları program hedeflerinin altında kalmıştır. Pendik tersanesi için 1975 yılında ayrılan 190 milyon liralık ödeneğin 180 milyon 931 bin liralık kısmı harcanmış ve nakdi gerçekleşme ve nakdi gerçekleşme oranı 95.2 olmuştur.

Alaybey Tersanesi projesi için ise 1975 yılında 117 milyon 635 bin liralık ödenek ayrılmış, 103 milyon 794 bin liralık harcama yapılmıştır. Böylelikle nakdi ger çekleşme oranı yüzde 48.1 olmuş tur.

Denizcilik Bankasının önemli iki projesi için ortalama gerçekleş me oranı ise 1975 yılı için yüzde 77.1 olarak program hedeflerinin altında kalmıştır. Ayrıca 1976 yılında işletmeye alınması kararlaştırılan Alaybey tesisleri ile 1977 yılında işletmeye alınması programlanmış olan Pendik Tersanesi'nin toplam maliyetlerine göre gerçekleşme oranları ise yüzde 17.2 dir.

Alaybey Tersane Projesinin ilk maliyetinin 144 milyon liraya çıkacağı hesaplanmış ve 1975 yılında tamamlanması öngörülmüştü 1973 yılında başlatılan proje için daha sonra yapılan revize hesaplama ile maliyetin322 milyon 422 bin liraya bitiş yılının da 1976'ya çıkacağı saptanmıştır.

Syncrolift sistemi ile tersane kapasitesinin arttırılması için yürütülmekte olan projenin uygulanması çalışmaları yeterli teknik personel teminindeki güç lükler nedeni ile bir miktar gecikmiştir. Gerekli elemanların şimdilik temin edildiği ve bundan sonra projede bir gecikme beklenmediği belirtilmektedir.

Ancak ihaleye bağlanan işler için gerekli döviz transferlerinin zamanında yapılmaması halin de projenin tamamlanmasının gecikeceği bildirilmektedir.

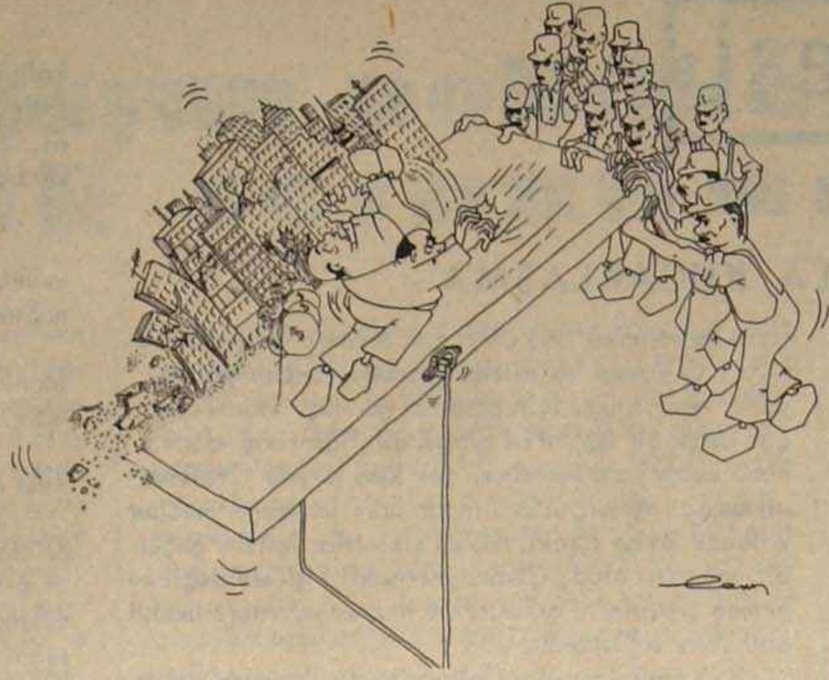
TEKNİKGÜÇ

SAHİBİ İ.M.O.adına Ertuğrul TIĞLAY

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ Adnan ATACAN

TEKNİK SORUMLU Osman KAPUSUZ

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN YAYIN ORGANIDIR.● İSTANBUL ŞUBESİ TARAFINDAN YAYINLANIR.
ADRES : HALASKARGAZİ CAD.35/1 HARBİYE-İSTANBUL. TELEFON: 48 36 42 - 47 96 57
DİZGİ : TEKNİK GÜÇ. BASKI ALAŞ 27 94 34 ABONE BEDELİ YILLIK 150 TL.
ÖĞRENCİLERE 50 TL.BÜTÜN ÜYELERE PARASIZ GÖNDERİLİR. ● 15 GÜNDE BİR ÇIKAR ●
İLAN KOŞULLARI : TAM SAYFA : 5000.-, YARIM SAYFA: 2500.-TL'DIR. YAYINLANMA SÜRESİ FİATI DEĞİŞTİRMEKTEDİR. GENİŞ BİLGİ ODADAN ÖĞRENİLEBİLİR.
BASILIŞ TARİHİ : 24-3-1976

EVET MC DÜŞÜRÜLMELİDİR! AMA...

ertuğrul tığlay

Rüşvet ve yolsuzlukla dolu günler geçirmeye başladık. Basın ve tüm kamuoyu, bu olaylarla allak bullak oldu... En üst düzeydeki yöneticiler ve onların bazı yakınlarının adının karıştığı yolsuzluklar büyük bir "SÜRPRİZ" gibi sunuldu halkımıza...Sanki ülkemizde rüşvet yeni bir olguymuş gibi... Sanki devletin parasının "VERGİ İADESİ" v.s gibi yollarla özel çıkarların hizmetine sunulması şimdiye dek hiç olmamış gibi...

Evet... Rüşvet yeni bir olay değil bizler için. Hazineyi soymak da öyle... Yöneticilik nüfuzunu özel çıkarları için, halka rağmen kullanma alışkanlığı ise, toplumumuzda neredeyse kurumlaşmış bir davranış... Cumhuriyetimizin kuruluş yıllarında ilk ve son Bahriye Nazırımız İhsan Bey'in başına gelenlerden bugüne, üst düzeydeki yöneticiler hakkında, yer yer yüce divana giden yolsuzluk söylentileri oldu. Bu üst düzeydeki yöneticiler arasında mahkum olanlar bile çıktı. Ama değişen bir şey yok o günden bu güne... Hatta diyebiliriz ki, üst düzeydeki yöneticiler arasında bu tip alışkanlıklar giderek yaygınlık kazandı. Çünkü rüşvet ve haksız kazanç kapitalizmin mantığında yatan bir olgu... Çünkü insanın insanı sömürmesine dayanan bir sistemin, haksız kazancı yasaklaması GERÇEKTEN olanaksız...

Kapitalist sistem yolsuzluğun girdabına Fransız Devriminin ertesinde dalmıştı dolu dizgin. Devrimin parlak şahsiyetleri Mirabean, Danton, Fouche v.s, tarihe "HİNDİSTAN KUMPANYASI YOLSUZLUĞU" olarak geçen büyük olayın birer figüranı oldular.

Yolsuzluğa parlamento içinde o kadar fazla isim karışmıştı ki, halkın iradesi (!) ni temsil eden üyeler, bu olayın üzerine cesaretle giden Robespierre'i giyotine yollamaktan çekinmediler. Ve devrimin parlamentosu daha ilk on yılını tamamlamadan "RÜŞVETÇİLİK" damgasını yemişti alnına. Bu Parlamento, burjuvazinin ilk parlamentosu idi ve "ÖZGÜRLÜK" EŞİTLİK-KARDEŞLİK" sloganını dillerinden düşürmeyen bir takım görkemli baylarla doluydu (!)

Rüşvet kapitalizmin mantığının ayrılmaz bir parçası dedik...Aynı zamanda burjuva ahlâkının doğal bir sonucu.... Spekülâtif kârdan farklı bir yanı yok... 1'e alıp 5'e satmanın meşru olduğu bir düzende; komisyonculuğun meşru bir meslek halini aldığı bir düzende; rüşveti gayrı-meşru saymanın anlamsızlığı ortada. Hele hele, spekülâtif kârların doğurduğu enflâsyonist gidiş apaçık ortadayken; hazineden ULUFE kabilinden vergi iadesi almakla, 30 milyonluk bir ihaleyi kılıfına uydurup 200 milyona almak arasında, son tahlilde hiçbir fark yok... Dediğimiz gibi, olayı büyüten ve çekici hale getiren; adı geçen kişilerin isimleri. Bu yazıyla yolsuzluk ve rüşvet; belli kesimler tarafından İLKELER değil, AYRINTILARDA mahkum edilmek isteniyor.

Bütün bunlara karşın son yolsuzluk ve rüşvet olaylarının kendine özgü bir yanı da var kuşkusuz. Kapitalist toplumun kirli yapısını genelde sergilemekten başka bir yanı...

MC İktidarının ve bu iktidarın yandaşlarının gerçek yüzlerini halkımıza göstererek, gelmiş geçmiş bu en talihsiz yönetimin çöküşünü hızlandırmak.. Parlak sözlü, beşüş çehreli ve fiyakalı bayların gerçek kişiliğini sergilemek... Camide başlayıp, Rotary Kulüplerde devam eden bezirganlığın iflâsını belgelemek.....

Bu yanlarıyla yolsuzlukların üzerine gitmek de ayrı bir görev ilericiler için. Ancak, ortaya çıkan objektif konumdan egemen güçlerin yararlanmasını engellemek kaydıyla. Çünkü, iktidar kavgası her zaman ilericilerle gericiler arasında olmaz. Bazan gerici kesimin kendi iç kavgaları, yanıltıcı bir biçimde, ilerici-yurtsever kılıflara bürünerek sürdürülür. 12 Mart muhtırasının metni ile, 12 mart döneminin yaptıkları arasındaki fark, tüm ilericiler için gözden uzak tutulmaması gereken bir konudur. Son günlerde kamuoyu belli kesimlerce şu noktaya getirilmek isteniyor:

"MC İKTİDARININ BAŞINDAN KURTULURSAK HER ŞEY DÜZELİR"... Oysa biz biliriz ki, kişiler gelip geçicidir. MC iktidarının suçları birkaç kişiye yüklenerek ortalık GÜLLÜK-GÜLİSTANLIK yapılamaz. MC'yi halkımızın başına belâ eden, sermayedir. Ve bu sermaye var oldukça; halkımız açlıktan, yoksulluktan, kan ve gözyaşından kurtulamayacaktır. Yeni MC'ler, yeni soygun biçimleri, yeni yolsuzluklar, rüşvetler, irtikâplar bu olgu var oldukça kapımızdadır. MC'ye karşı yürütülen mücadele, insanın insanı sömürmesine karşı yürütülen mücadeleden soyutlanamaz. Ve ilericiler, eski soyguncuların yerine yeni soyguncuların gelmesinin tezgâhlanışında yararlanılan bir maşa olmamalıdırlar.

Evet MC çökmelidir. Çünkü rüşvetçidir-irtikapçıdır-kap kaççıdır. Ve halk düşmanıdır. Ama yerine gelecek iktidarın asgari anlamda halkımızın demokratik ve ekonomik taleplerine cevap verecek bir iktidar olması kaydıyla. Soygunu daha akademik bir düzeyde sürdürecek; içte ve dıştaki tekelci sermaye guruplarına, halkımızın potansiyelini daha usturuplu bir tavırla peşkeş çekecek bir iktidarsa MC'nin ardından gelecek olan; ilericiler bu oyunda rol almamalıdırlar. Yani MC'nin halefi, (9) da dondurulan katsayıyı (11) e çıkartmaktan başka birşey yapmıyacaksa; grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklarımızı vermede yan çizecekse; yani MC'nin halefi, rüşveti ve yolsuzluğu önleyip, Dünya Bankasının ülke çıkarlarına aykırı girişimlerine alkış tutacaksa; o iktidara ne halkımızın ne de onun ayrılmaz bir parçası olan teknik elemanlarımızın ihtiyacı vardır. Olsa olsa dar boğaza girmiş, halk düşmanlığı belgelenmiş egemen güçlerin ihtiyacı vardır. Onlara; yani gerçek rüşvetçilere; gerçek yolsuzluk kumpanyalarına, soluklanma fırsatı verecek her girişim, halkımıza düşmandır. Adının önüne en halkçı sloganları koysa bile...

söyleşi

izzettin silier

PROF. M. İNAN'LA KUCAKLAŞMA

Geçen haftamı, Teknik Üniversitedeki hocam Prof. Mustafa İnan ile birlikte geçirdim. Kendisi, 1967 yılında kısa bir hastalık döneminden sonra ölmüştü. Onun öğrencisi olmak şansına kavuşanlar bunun ne kadar acı bir haber olduğunu bilirler. Mustafa İnan'ın cenazesinin kaldırıldığı gün, onun değerli varlığına alışmış kişiler, bundan böyle, onsuz nasıl yaşanılacağını düşünmenin şaşkınlığı için-de idiler.

Kendi hesabıma, Teknik Üniversitede öğrendiklerimizin ana unsurunu, onun dersleri oluşturduğu için, adeta bundan böyle "Teknik Üniversite kalmadı" havasında idim. Sanıyorum cenaze törenine gelmiş büyük kalabalıkda, aynı duyguları paylaşanlar çoğunlukta idi. İnanır mısınız, ben örneğin Betonarme dersi imtihanlarına, onun statik ve mukavemet notlarını tekrar okuyarak girerdim. "Mühendis olmak" iddiasını, onun derslerinde öğrendiğim bilgilere, onun bize kavrattığı düşünme çabasına borçluyum.

Oğuz Atay, İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin bir öğretim üyesidir. Prof. Mustafa İnan'ın öğrencilerinden biri. "Tutunamayanlar" isimli romanı ile TRT roman ödülünü kazanmış bir meslektaşımızdı, Teknik Güç'ün (9). sayısında onu tanıtmak istemiş, kendisiyle bir röportaj yapmıştık. Bu defa TUBİTAK(Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu)'nun görevlendirilmesi üzerine, Prof. Mustafa İnan'ın bütün çevresinden o-nu soruşturarak, "BİR BİLİM ADAMININ ROMANI: MUSTAFA İNAN" isimli eseri yayınlandı. Akıcı eser, bize Mustafa İnan'ı, bütün insan taraflarıyla, vermeye çabalıyor.

Önünde saygı ile dizilip bir şeyler öğrenmeğe çalıştığımız Prof. Mustafa İnan'ı, insan taraflarıyla da tanımak onu daha çok sevmek neticesini veriyor. O yoksul bir ailenin çocuğu, ancak parasız, yatılı okutulduğu için öğrenim görmüş. Sınıflarının çok üstün bir öğrencisi olmak niteliğini başından so nuna kadar sürdürmesine, çok kısa sürede "Profesör" olmasına rağmen, asistanından borç istemeğe mecbur kalacak kadar sürekli maddi sıkıntılar içinde geçen bir yaşantısı oldu. Çünkü yetenekli kişilere değil egemen çevrelerin çıkarlarına hizmet edenlere maddi olanaklar sağlıyordu.

O başkaları gibi Üniversite dışı kaynaklarının peşinde olmadı. Teknik Üniversitede "Yeni bir ekol yaratmaya" çabaladı: "Türk Bilim Adamı" olmaya yenilerinin yetiştirilmesi yollarını açmaya çalıştım. Her şeyin aslını öğrenmek isteyen sanatkar karekteri, onu Türk dili ve edebiyatı üzerinde, Edebiyatçıların bile kendisine saygı göstermesini sağlıyan seçkin bilgilere ulaştırdı. Seven, sevdiği kıza evlenme teklif etmek için yıllarca bekliyen Mustafa İnan'ın hayatına ait her ayrıntıyı öğrendikçe onunla arkadaş, daha ötede dert ortağı oluyorsunuz. İlerici ve devrimci yönünü görerek, onunla, onun bir parçası olarak, kucaklaşıyorsunuz.

Prof. Mustafa İnan'ın ataları Malatyalı. Ben tesadüfen onun babasının ve akrabalarının büyüdüğü mahallede çocukluğumu geçirdim. İnan ailesinin Malatya koluyla çok içli dışlı olmak olanağını buldum. 1940 larda Anadolu liseleri fakir halkımızın içindeki Mustafa İnanları geliştirecek seçkin öğretmenlere sahipti. Nitekim bizim kuşak, Teknik Üniversitede Mustafa İnan'a öğrenci olduğunda, İstanbul Liselerinden veya özel liselerden mezun olmak bir üstünlük ifade etmiyordu. Mustafa İnan bu kuşağa öğretici olmanın mutluluğunu, Üniversite çatısı içinde ilim yapmak istiyenlere adeta aç kalmak teklif edildiğinden, en iyi öğrencilerini bilim hayatı dışına kaçırmak acısıyla birlikte yaşadı. Bu, genç Mustafa İnan'ların elden kaçırılmasıydı.

Daha sonraları, daha kötüye gidiş başladı: Artık Anadolu Liseleri seçkin öğretmenlerden mahrum kalmışlardı. "Mustafa İnanlar böylece kaynağında kurutuldu.

Her devrimcinin, her milliyetçinin, Mustafa İnanların başına neler geldiğini iyi düşünmesi gereklidir.

Size onunla ilgili bir hatıramı nakledererek yazımı bitireyim.

1950 yılında Teknik Üniversite Öğrenci Birliği Genel Sekreteri olarak eğitimle ilgili bir öğrenci mitingi düzenlemiştim. O güne kadar öğrenci mitingleri polisin işareti üzerine yapılan "Kahrolsun Komünizm" mitingleri idi. Bizim başka şeylerden bahsetmemiz, gerek Üniversite ve gerekse politik yöneticileri şaşırtmıştı. Zaten "öğrenci birlikleri" ne iki üç yıl önce izin verilmişti. Daha önce öğretim üyelerinden görevli birinin başkanlık ettiği "talebe kolları" isimli acayip örgütler vardı.

Alışılmışın dışına çıkamıyanlar, her yeniliği hemen boğmak isteyenler, bizim "profesörler kitap yazsın" tipindeki isteklerimize çok kızdılar. Son sınıfa gelmiş bir öğrenci olmama rağmen beni fakülte disiplin kuruluna verdiler. Sanıyorum Üniversiteden atılmak üzereydim. Zemin Mekaniği sınavından alıp sorguya çekmeye başladılar. Soruların hiç birine cevap vermiyeceğimi, Talebe Birliği Yönetici olarak yaptıklarımdan öğrenci İzzettin Silier in sorumlu olmayacağını bildirdim. Üniversite öğrenci Birliğinin hükmi şahsiyetine saygılı kalmalıydı.

Disiplin Kurulunda Prof Mustafa İnan'ın bulunması benim için gerçek bir şans oldu. Sonradan öğrendiğime göre bu kısa ve kesin savunmadaki haklılığı arkadaşlarına anlatarak, beni kötü bir duruma düşmekten kurtardı. Disiplin kurulundan hiç ses çıkmadı

Büyük insanlar, bulundukları yerlerde en azından bir güvence kaynağı oluyor.

Prof. Mustafa İnan'ın romanını okuyunuz.

İMO ANA SORUNLAR KOMİSYONU RAPORU

Komisyonumuz Genel Kurulun aşağıdaki temel ilkelerin ışığında, Ana sorunlarımıza çözüm getirmeyi eylemlere girmeyi yeni yönetim kuruluna görev olarak vermesini önerir.

Kuşkusuz teknik elemanlar ile onların ayrılmaz bir parçasını oluşturan inşaat Mühendisleri Odası üyelerinin sorunları tek bir bütün meydana getirmektedir. Sorunlarımız, gerçekte ve temelde, tüm emekçi halkımızın sorunları ile ortaktır, iç-içedir.

İçinde bulunduğumuz gittikçe ağırlaşan kapitalist bunalım döneminde, kaynağını ekonomik bağımlılıktan, geri kalmışlıktan alan bu sorunlar demeti inşaat Mühendisleri Odası'na belirli ve kaçınılmaz birtakım görevler yüklemektedir.

Bu bilincin ışığı altında Odamız, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı, barışçı, etkin ve bağımsız bir dış politika izlenmesi, demokrasiyi yoz laştırmak ve yok etmek amacı ile belirli bir süredir hızını gittikçe artıran faşist baskı ve şiddet uygulamalarına son verilmesi, 12 Mart döneminden sonra geniş çapta değiştirilen 1961 Anayasasının özüne dönülmesi, tüm anti demokratik yasaların engellerin ortadan kaldırılması, çalışan bütün kesimlerin özgürce örgütlenmesi ve demokrasi sınırlarının genişletilmesi yolundaki girişimleri destek-lemeyi en önemli görevlerinden biri saymalıdır.

Odamız, Türkiyenin kalkınma hamlesinin, yıllardır olumsuz sonuç vermiş olan yöntemlerden vazgeçilerek özkaynaklarımıza dayalı ve toplum yararına bir yoldan gerçekleştirilmesi görüşünü savunmalıdır.

İnşaat Mühendisleri Odası, demokratik bir baskı grubu olarak görevini noksansız bir biçimde yerine getirebilmek, inşaat mühendisleri ile arasında demokratik, organik ve sürekli bağlar kurmak ve Oda'nın işleyişine etkin yeni elemanları katmak üyelerine mesleki ve ekonomik ve sosyal yaşantılarına da destek olmak amacıyla yukarda belirtilen görüşlerden kaynaklanarak 1975 yılı çalışma programında şu konulara ağırlık vermelidir.

1-İnşaat Mühendisleri Oda'sının yıllık çalışma gündeminin ilk maddesini sendikalaşmaya yönelik girişimler oluşturmalıdır. Teknik elemanların ve giderek tüm kamu kesiminde çalışanların sendikal haklarının elde edilmesi, bu kesimlerin örgütlenme bilinç düzeylerinin yükseltilmesi ile, bu bilincin etkinleşmesi ve yaygınlaşması ile ancak gerçekleşebilir. Sendikal mücadele yapacak tek örgütümüz TÜTED'dir. Bu bakımdan inşaat Mühendisleri Odası, sendikalaşmaya yönelik mücadelesini diğer odalar ve TMMOB ile birlikte TÜTED çerçevesinde sürdürmeli, TÜTED maddi ve manevi yönlerden desteklenmelidir.

2- İnşaat Mühendisleri Odası, mevcut tüm meslek odalarının birlikteliğini gerçek anlamda sağlamak için TMMOB çalışmalarına en etkin şekilde katkıda bulunmalı, ortak konularda birlikte, hareket etmeli, üstlendiği görevleri en iyi biçimde yerine getirmelidir.

3-Odamız, temsilciliklerle ilgili politikasının saptanmasında, o temsilcilik kapsamındaki teknik elemanların sendikal örgütlenmesine ortam hazırlayıcı, yerel plândaki istihdam sorunlarına çözüm getirici ilkeleri dikkate almalıdır.

4-Odamız teknik hizmet ithali sonucunda artan işsizlik sorununa önemle eğilmeli, bu konuda somut çalışmalar, araştırmalar yapmalıdır. Ayrıca 1970'lerden beri oluşan çizginin paralelinde teknik hizmet ithali konusundaki çalışmalarını sürdürmeli, bu konuda somut çalışmalara dayanan sonuçlar ışığında öneri ve girişimlerde bulunmalıdır.

5-Odamız, Teknik Eleman eğitimi yapan öğrenim kurumları ile etkili ilişkiler kurarak, çağdaş ve halk yararına bir teknik eleman eğitiminin gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla çalışmalar yapmalıdır. Aynı amaçlar doğrultusunda üyelerimiz in meslek içi eğitimlerini geliştirmeye yönelik çalışmalarda bulunmalıdır.

6-Odamız, özellikle büyük yerleşme merkezlerindeki yapı üretimindeki başıbozukluğun giderilmesi ve gereksinimi duyulan teknik eleman işgücünün katkısının sağlanması amacıyla:

a)Belirli bir büyüklükten sonraki özel yapılarda şantiye mühendisliğinin kurumsallaştırılması,

b)Belediye ile yapılan protokol gereğince İzmir Şubemizce başlatılan yapı denetimi uygulamasının ülke çapında yaygınlaştırılması ve yasallaştırılması, yolunda girişimlerde bulunmalıdır. yolunda girişimlerde bulunmalıdır.

7-Odamız kalite belgesi uygulamasını inşaat, sektöründe proje ve yapım seviyesinde sürdürmekte olduğu ve daha etkin şekilde sürdüreceği denetimi, malzeme seviyesinde de sürdürme çabası olarak değerlendirmeli ve bu konuda aynı zamanda Türk Standartlarının hazırlanışında aktif olarak yer almalıdır. Kalite Belge uygulamasında diğer Odalarla uyumlu ve Kalite Belgesini diğer odalarla birlikte, rasyonel ve ortak bazda vermek amacıyla TMMOB seviyesinde sürdürülen yapıcı ve sürükleyici çalışmalarını devam ettirmelidir.

MC'nin ulaşım politikası ve TIR sorunu

M.Nezihi KARAHASAN

Ulaştırma sektörünün yerine getirmesi gereken hız, güven ve maliyet düşüklüğü ilkelerinden hiçbiri ulaştırma sektörümüzce yerine getirilmemektedir. Dışa bağımlı ülkemizin diğer sanayi ve hizmet sektörlerinde olduğu gibi ulaştırma sektöründe de ulaştırma yatırımlarının birkaç büyük kent çevresinde dengesiz ve kamu yasasına dönük olmayan bir biçimde yoğunlaştığı ortadadır. Uzun yıllardan beri Türkiye'de karayolu ulaştırmacılığı siyasal nedenlerden dolayı ön plana çıkarılmış, bunun yanın da çok daha rantabl olması gereken demiryolu ulaştırmacılığı geri plânda bırakılmıştır. Yapılan birçok araştırmalar göstermiştir ki, yük taşımacılığında gelişmiş ülkelerin karayolları kullanma oranı % 19.2 olduğu halde, bu oran ülkemizde % 80 dir. Coğrafi konumu dolayısıyle iki kıta arasında köprü rolü oynayan ülkemizde şu an yeterli karayolu ağı bulunmamaktadır. Tüm bunların yansıması olarak şu an güncelliğini sürdüren bir TIR sorunu gerek devlet yetkililerini ve gerekse de kamuoyunu ilgilendirir biçimde su yüzüne çıkmıştır. TIR konusu giderek ülkemizin ekonomik ve sosyal yaşantısına ve de dış politikasına yön verebilecek boyutlara ulaşmıştır.

Bilindiği gibi TIR ulaşım ekonomisinde bir kavramdır, yani uluslararası karayolu taşımacılığının kısaltılmış biçimidir. Ocak 1959 da Cenevre'de imzalanan TIR sözleşmesine Türkiye 1965 de imza atmıştır. Daha sona 4 Temmuz 1967 de yayınlanan bir kararname ile transit geçen taşıtlardan ton/km ücreti olarak 15 krş, boş geçen taşıtlardan da 2000 TL. alınmasını öngörülmüştür. Yalnız bu ücret ikili anlaşmaların yapıldığı İRAN'dan alınmamaktadır.

23 Aralık 1975 tarihli Bakanlar Kurulu kararının 8 Ocak 1976 da resmi gazetede yayınlanması ile Türkiye üzerinden karayolu taşımacılığı yapan ülkeler tepki göstermişlerdir. Ve bu karar üzerine İran'ın Istanbul-Trabzon transit karayolunun yapımı için taahüt ettiği 1 milyar 200 bin dolarlık krediyi vermekten vazgeçmek eğiliminde olduğu görülmüştür. Başbakan yardımcısı A.Türkeş bu yolun yapımı için gerekli 1 milyar 200 milyon dolarlık kredinin Sovyetler Birliğinden karşılanacağını öne sürmüştür. Buna rağmen Sovyet Başbakanı Kosigin ile yapılan görüşmelerden bu konuya hiç değinilmediği öne sürülmüştür. Daha sonra Başkan Yardımcısı ve Devlet Bakanı T.Feyzioğlu yaptığı açıklamada, transit geçiş ücretlerinden bundan önceki uygulamanın tamamen Türkiye aleyhine işlediğini ağır tonajlı kamyonların Türkiye yollarını harab ederek karşılığında bir kuruş ödemeden geçtiklerini buna karşılık Türkiyenin bunların akaryakıt ihtiyacını karşılayarak adeta gelişmiş sanayi ülkeleri ve petrol üreticisi ülkelere hibede bulunduğunu söylemiştir. Diğer yandan TIR konusunda taviz vermemiz söz konusu olmadığını belirten F.Adalı "Artan transit trafiğin karşılayabilmek üzere beş ana yönde karayolu projesi var" demiştir. İskenderun-İran, Hopa-İran, Edirne-İran, Trabzon-İran ve İskenderun Urfa-Diyarbakır-İran arasında yapılacak olan yolların CENTO programı içine alınması konusunda teklifler yapıldığını açıklamıştır.

Dışişleri bakanı İhsan Sabri Çağlayangil, RCD toplantısından sonra Türkiye'ye döndüğünde verdiği demeçte, "Türkiye karayollarını pahalı bir hale getirerek İran ile ilişkileri zedeleyici bir tutuma girmek, ya da İran'lıları elverişsiz yollara sevketmet gibi düşünceler içinde bulunmadığını" söylemiştir.

Anlaşma olmadığı halde MC iktidarının yabancı ülkelere bu tür ödün vermesi gerçekte bir kredi anlaşmasına ya da bir siyasal amaca yönelik bulunmaktadır. Fakat verilen bu ödünlerin karşılığı alınmamaktadır.

Söz konusu kararnameye en sert tepki İran, Almanya Hollanda ve Türk taşıyıcılarından gelmiştir. Kapitalist ülkelerin bu tepkisi kendi mallarının fiyatlarının artacağı nedenine dayanmaktadır.

Bugün Türkiye de uluslararası karayolu taşımacılığı ile uğraşan yaklaşık 100 firma bulunmaktadır. Bunların % 80 i Almanya'dan yük taşımaktadır. Bir TIR kamyonu ayda rahatlıkla 2 sefer yapabilmektedir. Yaklaşık bir sefer 100.000 TL getirmekte bir seferin toplam maliyeti 25000 TL'yı geçmemektedir. Bu kaba hesaptan da görüldüğü gibi Türk taşımacıları bir seferde 75.000 TL. kazanç sağlamaktadır. Yeni kararname Türk taşıyıcıları için t/km başına 9 krş. ücret ödenmesini öngörmektedir.

Dışişleri bakanlığınca hazırlanan bir çalışmada yeni kararname i!- ilgili ana hatlar şöyle belirtilmiştir.

1-Ülkemizde Karayolu anlaşması akdetmiş ülke taşıtlarından ton/km başına 25 kuruş, Karayolu anlaşmada bulunmayan ülke taşıtlarından ise 40 kuruş geçiş ücreti tahsil edilmesi,

2-Transit nakliyatta sayı bakımından gerekli düzenlemelere gidilebileceği,

3-Ülkemizden boş olarak transit geçen, taşıtlardan kapasitelerine göre bir ücret alınmasını,

4-Trafik tüzüğümüzde belirlenmiş tonajları, aşan dingil ağırlıklarıyla boyutların ücrete tabi tutulması

5-Ülkemizde akaryakıt bütçeden subvansiyone edildiğinden, tüm taşıtlardan kapasitelerine göre "akaryakıt bedel farkı" tahsil edilmesi öngörülmüştür.

1967-75 yılları arasında petrol fiyatlarının artması ile de kamçılanan enflasyon ve Türk parasında meydana gelen %267 oranındaki düşüş göz önüne alındığında 25 kuruşun dahi az olduğu ortadadır. Çünkü 1967 deki 15 kuruşun günümüzdeki karşılığı 40 kuruştur.

Avrupa ülkeleri içinde akaryakıtın en ucuz olduğu ülke Türkiye olduğundan TIR kamyonları hu dutlarımızı terketmeden önce depolarını doldurmak tadırlar.

Bugün yollarımızın toplam uzunluğu 60 bin km.ye yaklaşmaktadır. Bunların 55 000 km. 8 tona cevap verebilecek durumda değildir. Halbuki yollarımız iç ulaşım vasıtalarımızın kapasiteleri ve mali olanakları göz önüne alınarak 8 ton dingil ağırlığına göre projelendirilmiştir. Ülkemiz üzerinden geçen treylerler ise 25-30 tonluktur. Uluslararası normlara göre 8.1 ton. dingil ağırlığının yola yaptığı zarar sıfır olarak mütala edilirse, 9 ton ağırlığında bir dingilin yaptığı tahribat 8.1 tona nisbet le % 61 daha fazla olmaktadır. Kararname de bu sebeple 8 tonu geçen dingillerden ücret alınması öngörülmüştür.

Ayrıca Dışişleri Bakanlığınca yapılan açıklamanın sonunda özellikle şu hususlar da vurgulanmıştır.

1975 yılı zarfında sadece İran'a taşıma yapan kamyonlar 959 kaza yapmışlar ve 192 kişinin ölümüne 414 kişinin de yaralanmasına sebep olmuşlar dır. Bu kazaların mali bilançosu 48 802 000 TL. dır.

Transit yollarımızın kapasitelerinin % 11.4 ü ila %68'i sadece İran'a yönelik taşımalar için kullanılmaktadır. Bu yüksek transit hacminin kapasitesi mâlum olan iç trafiğimize, tıkanıklıklar dolayısıyle verdiği zararın ve işgücü kaybının rakkamlarla ifade edilmesi olanağı bulunamamıştır.

Yıllar itibarı ile doğu-batı sınır kapılarımızdan yurdumuza giriş yapan TIR kamyonlarının adedi, özellikle 1975 yılında meydana gelen "transit patlaması"belirtmek amacıyla aşağıda sunulmuştur.

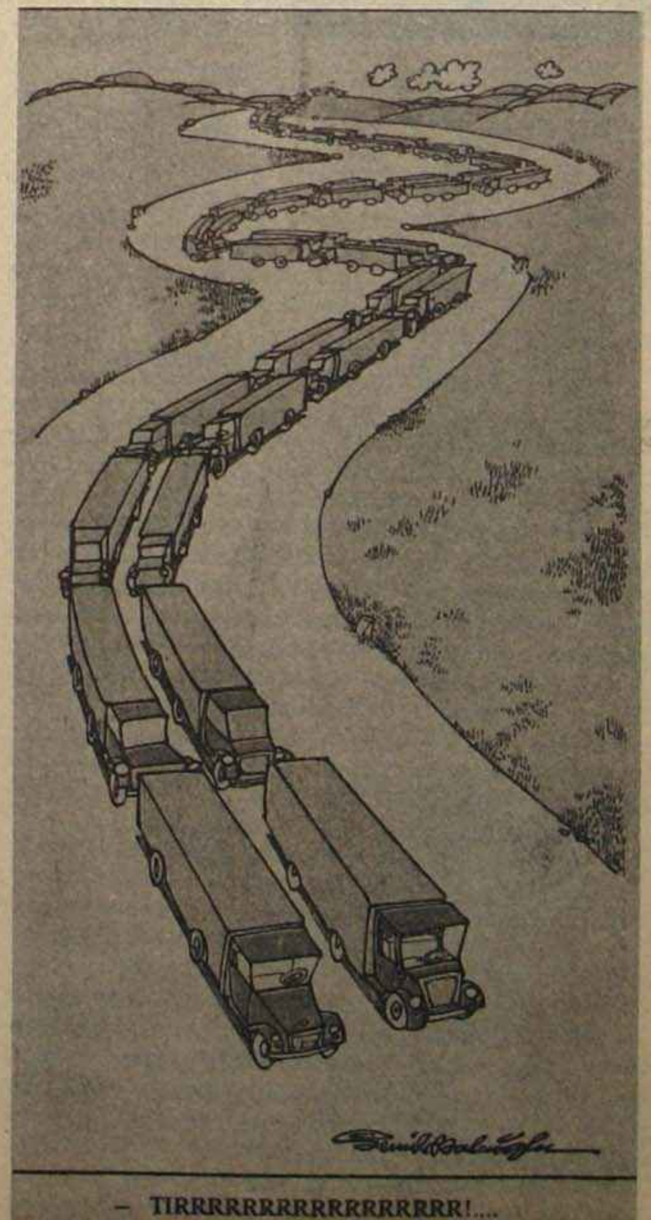
1972	10.261
1973	19.367
1974	24.205
1975	70.541

Karayolları Genel Müdürlüğü bütçesinde 1976 yılı için yollarımızın sadece bakım ve onarımına 1.450.000.000 TL.harcanması öngörülmüştür. Transit yollarımızın kapasitelerinin %70'e varan oranda TIR araçları tarafından kullanıldığı ve yukarda belirtilen meblağ yol yapımı için yapılan masraflarla, mevcut yolların amortismanı dahil edilmediği nazarı dikkate alındığında, ülkemiz üzerinden yapılan, transit taşımanın Bütçemize tahmil ettiği ağır yük daha belirli bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Tüm bunların yanısıra kararnameye tepkiler hala süregelmektedir. İranın söz konusu krediyi vermeme yolundaki söylentilerin yanısıra Federal Almanya, Türk TIR kamyonlarına baskı yaparak Türk karayollarından Alman kamyonlarının ton/km başına 25 krş. ödeyerek geçmelerini sağlamıştır. Federal Almanya hükümeti'nin bir aya yakın süreden beri, Türk plâkalı TIR kamyonlarına giriş belgesi vermeyip, Alman kapılarında bekletmek suretiyle baskı yapması ve henüz anlaşma imzalanmadan anlaşmalı ülkelere uygulanan ücret tarifesi üzerinden işlem yapılmasını sağlaması başkent siyasi çevrelerince tepkilere yol açmıştır.

Siyasi gözlemciler, Türkiye'nin en ufak bir baskı sonucu karar değiştirecek bir görünüme girdiğini ve çeşitli ülkelerin bu durumdan kolaylıkla istifade ettiklerini söylemekte, yetkililerin bu davranışlarını hatalı bulmaktadırlar.

TIR sorununda tavizkâr davranılması, verilen ödünlerin karşılığının alınamaması MC'nin birçok konuda olduğu gibi ulaştırma politikasında da tutarsız davranmasının bir sonucudur. Bu Türkiye'nin siyasal ve ekonomik yaşamını olumsuz yönde etkilemektedir.

— TIRRRRRRRRRRRRRRRRR!...

ÜYELERİMİZ, YENİ ÇALIŞMA
NELER

YAVUZ TEK

İstanbul Sular İdaresi
İşyeri Temsilcisi

Ekonomik sorunlarınızın çözümünde Oda'dan neler bekliyorsunuz ?

Personel Kanununun uygulamaya başladığı 972 yılından beri memurların yüreğini ağzına getiren katsayı hesapları bu yılda geri tepmiş ve her yıl genel geçim koşulları göz önünde bulundurulmak kaydıyla yeniden saptanması gereken katsayı 1976 mali yılında siyasal iktidar tarafından yerinde saydırılmıştır.

Ülkenin her yıl artan gayrisafi hasılasından memur kitlesine azalan oranlarda pay ayrılırken çok küçük bir azınlığın paylarını giderek artırdığı görülmekte ancak buna karşın hayat pahalılığının altında ezilmekte olan memurların ücret artışlarına ilişkin istekleri devletin mali olanaksızlıkları nedeniyle geri çevrilmektedir.

Bu nedenlerle memur maaşları her yıl, o yılki enflasyon ve ekonomik gelişme oranında artırılmalı, katsayı sistemi bunu sağlamıyorsa vazgeçilmeli, sağlıyorsa bu sistemin siyasal iktidarlarca politik baskı unsuru olarak kullanılması önlenmeli ve konunun partiler dışındaki kuruluşlarca düzenlenmesi sağlanmalıdır.

Mesleki sorunlarımızın çözüme kavuşturulması için Oda neler yapabilir ?

Tabiatıyla inşaat mühendisliği mesleğinin de kendine özgü bir takım sorunları vardır. Ancak bu sorunların tüm meslek dallarındaki ve ülkemizdeki sorunlardan ayrı düşünmek olanaksızdır.

Bugün 17 000'i aşkın İnşaat Mühendisine, sahip ülkemizde, planlı kalkınmayı gerçekleştirme amacıyla yapılan büyük yatırımlarda acaba kaç mühendisimiz tam yetki ile veya ayrıcalıklı haklar gözetilmeksizin çalıştırılmaktadır. Kendi teknik elemanımızı işsiz bırakıp yabancı ülkelere gitmelerine göz yumarken, büyük projelerde... büyük yatırımlarda çalışan yabancı teknik elemana yüzbin Türk Lirasına yakın ücret vermekte - yiz. Hesaba göre en üst düzeyde ücret alan teknik elemanlarımızın 20 tanesine eşit olmaktadır. Sonuç olarak 20 teknik elemanımızın yapabileceği işi, 1 ithal malı teknik eleman mı yapabilecektir?

Sizce inşaat mühendislerinin bugün acil olarak eğilinmesi gereken sorunu nedir? Bu konuda Oda neler yapmalıdır?

Bugün ülkemizde ayrıcalıklı haklar verilerek, çalışanı çalışana, aynı iş yerinde olsun veya ayrı iş yerlerinde olsun teknik elemanı yine teknik elemana karşı getirmek zihniyetinde olan düşünceler vardır. Bu zihniyetin ortadan kaldırılması ve tüm çalışanların daha bir huzur içinde üretime katılmaları ve katıldıkları oranda emeklerinin karşılığını almaları sağlanmalıdır.

Biz teknik elemanların dolayısıyla tüm sabit gelirlilerin, ücretlerinin yerinde saydığı fiat artışlarının alabildiğine koştuğu, ülkenin tüm ekonomik ve politik baskılar altında ezildiği şu günlerde her zamankinden daha çok birlik ve beraberlik, içinde olması gerektiği inancındayız.

Ülkemizdeki demokrasi mücadelesinde teknik eleman örgütlerine ve İnşaat Mühendisleri Odasına düşen görevler nelerdir?

Şu anda tüm sorunlarımızın çözümü çok yakın gelecekte mutlak kazanacağımız grevli ve toplu sözleşmeli sendikal hakların kazanılmasına bağlıdır. Demokratik haklarımızın kazanılması yolunda verilecek mücadelede birlik ve beraberliğin tesisi şarttır.

TEVFİK TARAKÇIOĞLU

İstanbul Sular İdaresi

Ekonomik sorunlarınızın çözümünde Oda'dan neler bekliyorsunuz ?

Ülkemizin ekonomik yapısındaki bozukluklar Teknik Eleman kesimini de etkilemekte - dir. Bu etkilenme Kamu kesiminde çalışan teknik elemanlarda daha fazla olmaktadır. Zira fiatların çok hızlı yükselmesine karşılık satınalma güçlerinin hala aynı seviyede kalması, fiat artışları oranında ücretlerindeki düşmeyi gösterir. Yan ödemeler de hiçbir zaman ilerisi için bir garanti değildir. Çünkü yeni gelecek bir hükümet yan ödemeleri kaldırdım" diyebilir. Teknik Eleman maaşıyla, pamuk ipliğine bağlı yan ödemesiyle yarınına güvenle bakamamaktadır.

İnşaat mühendisi olarak ekonomik sorunlarımız en rasyonel şekilde sendikal haklarımızın kazanılmasıyla çözülebilecektir. Ancak teknik elemanların ekonomik sorunları halkımızın ekonomik sorunlarından soyutlanamaz Tüm çalışanlarla bütünleşerek kazanılan sendikal haklar ülke ve halkın çıkarına olabilecektir. Memurun, işçinin ve teknik elemanın ekonomik özgürlüğüne-egemen sınıflara karşı-kavuşabilmesi, yani grev ve toplu sözleşme yapabilmesi hakkına sahip olmasıda demokrasinin var olmasıyla mümkündür. İnşaat mühendisleri odasına ve diğer teknik eleman odalarına düşen görev demokrasi mücadelesini sonuna kadar vermektir.

Mesleki sorunlarımızın çözüme kavuşturulması için Oda neler yapabilir ?

Mesleki sorunlarımızın temelini kanımca eğitim yetersizliği teşkil etmektedir. Türkiye'deki teknik okullarda teknik bilgiler reçete gibi hazır olarak verilmektedir. Araştırmaya yönelik bir eğitim sistemi getirilememiştir. O nedenle rasyonel bir eğtim reformunun savunucusu olunabilir. Bu yolda çalışmalar yapılabilir.

Geçtiğimiz seneler içinde düzenlenen üyelerin mesleki değerlerini arttırmayı amaçlayan seminerlerin Odanın Anadoludaki temsilciliklerinde de düzenlenmesi sağlanabilir.

Eski özel okul mezunu, 'şimdi akademilere bağlı mühendislik okulları mezunlarının, sorunlarına daha yoğun bir şekilde eğilinerek ayrıcalık yaratan düşüncenin artık çağ dışı kaldığını bazı örümceklenmiş kafalara daha etkin bir biçimde anlatmalıdır.

Sizce inşaat mühendislerinin bugün acil olarak eğilinmesi gereken sorunu nedir? Bu konuda Oda neler yapmalıdır?

Odaların görevi kendi sınıfının çıkarlarını halkın çıkarları doğrultusunda motive etmektir. İnşaat Mühendisleri Odasının görevi budur. O nedenle inşaat mühendisinin eski itibarını toplumdaki yerini saygınlığını ve gerçek değerini kazanmasında etkin çalışmalar yapılmalı, gerçekten ülke yararına olarak inşaat sektörünün yeniden canlanması, için mücadele verilmeli, ortaya çıkacak olan yeni iş imkanlarından inşaat mühendislerinin yararlanması sağlanmalıdır.

Ülkemizdeki demokrasi mücadelesinde teknik eleman örgütlerine ve İnşaat Mühendisleri Odası'na düşen görevler nelerdir?

Emekçiler, tüm çalışanlar egemen sınıfların sömürüsünden kurtulabilmek için haklarının mücadelesini ancak demokratik ortamda verebilirler. Tüm teknik eleman örgütlerine ve İnşaat Mühendisleri Odasına düşen görev demokrasiyi savunmak, demokrasi sınırlarının genişletilmesine çalışmak olmalıdır. Bu mücadele geniş bir tabana dayanan kitle örgütlenmesinin sağlıyacağı güç birliği ile gerçekleştirilebilir. Gelecek saldırılara, karşı uyanık bulunmak ve bir adım bile gerilememek asıl görev olacaktır.

TEKİN SARAÇOĞLU

Ekonomik sorunlarınızın çözümünde Oda'dan neler bekliyorsunuz ?

Gelir dağılımının üyeler arasında dengesiz biçimde dağılmasına mani olmak ve piyasa bozukluklarından daha az zarar görebilmek için asgari ücret uygulamasında üyeler, arasında bir dayanışma sağlamak ve bu amaçla gereken tedbirleri almanız gereğini duyuyoruz.

Mimarlar odasının kendi üyelerine gösterdiği toleranstan doğan farklı gelir dağılımına mani olmak için acilen tedbir alınması gerektiğine inanıyoruz. (Ya Mimarlar odasında veya İ.M.O. da alınan kararlarla eşit uygulama sağlanabilir.)

Mali yönden yardımlaşma fonu ayırmak veya sandık (mevcut olan varsa onu güçlendirip işlenirliğini sağlamak) yoluyle üyelere kredi imkânı sağlamak için gereken çalışmaları yapmanızı bekliyoruz.

Mesleki sorunlarımızın çözüme kavuşturulması için Oda neler yapabilir ?

Meselelere daha detaylı olarak inebilmek için bu konularda çalışan üyeler arasında komisyonlar kurmak ve odanın denetimi altın

DÖNEMİNDE ODA' DAN

BEKLİYOR?

da meselelere en iyi çözümü getirici çalışmalar yapılmalı. (Seminerler, toplantılar)

İnşaat mühendisliği mesleği yeteri kadar yasal dayanaklara sahip midir ? Değilse bu konuda neler yapılabilir?

Belirttiğiniz biçimde yasal haklara sahip olduğumuzu maalesef sanmıyoruz. İhtisas ayrımı acilen gerçekleştirilmeli ve statikçi arkadaşlarımız mimarların sömürüsünden kurtarılmalı.
-Mimarların fenni mesuliyet almaları kanımca sakıncalıdır. (Betonerme kontrolü ancak inşaat mühendisi tarafından yapılabilir.Gerçeğinin kabul edilmesi gerekir.)
Bu konuda İzmir Şubesinin çalışması örnek alınmalı.Ayrıca mesuliyet adedinin azaltılarak kontrollük vazifesinin daha sıhhatli biçim de uygulanmasını sağlamalıdır.
-Belirli bir hacimden büyük yapılarda şantiye şefliği zorunluğunu getirmek gerekir.

Sizce inşaat mühendislerinin bugün acil olarak eğilinmesi gereken sorunu nedir? Bu konuda Oda neler yapabilir?

Halkın zarar görmemesi için en kısa zamanda bölgesel tüm yapılar üzerinde odanın meslekî denetimi acil olarak yerleştirilmeli, bu çarpık ve bozuk olarak gelişen yapıların teşekkülüne bir an önce son verilmelidir.
-İkinci adım olarak yardımcı elemanların yetişmesi bakımından (tekniker, kalfa, usta) kesimine çeşitli aydınlatıcı seminerler açmak ve gerekirse sertifika usulü getirmek yararlı olur kanısındayız.

Ülkemizdeki demokrasi mücadelesinde teknik eleman örgütlerine ve İnşaat Mühendisleri Odası'na düşen görevler nelerdir?

Tüm teknik eleman kuruluşları ve inşaat mühendisleri odası olarak demokratik mücadele içindeki yerimizin doğruluğu son genel kurullardan sonra bir kere daha ispatlanmıştır.

Bu amaç altında teknik eleman olarak mesleğimizin icrası esnasında gerçeklere yakın kişiler olarak branşlarımız konusundaki şahit olduğumuz tüm haksız ve usulsüz meseleleri halka yansıtmak ve buna karşı tespit edilecek bir eylem biçiminde ortak dayanışmada bulunmak zorundayız.

Bir İ.M.O. üyesi olarak bu konuda özel bir önerim: yapı işçilerinin geçim standartları nı ve sosyal yaşamları hakkında bir araştırma konusu yapılmalı ve araştırma neticesin de gerekiyorsa (ki mutlak zorunludur) uygun biçimde kendilerine destek sağlanmalıdır.

ALİ ÖZDOĞAN

Ekonomik sorunlarınızın çözümünde Oda'dan neler bekliyorsunuz ?

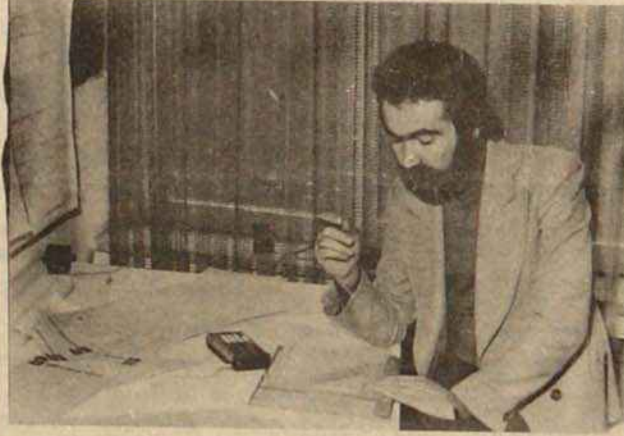
Biz İnşaat Mühendisleri olarak demokratik bir kuruluşun üyeleriyiz. Mücadelemizi de bütün demokratik ve ekonomik haklarımızı alıncaya kadar sürdürmek zorundayız. Mevcut düzen hakim sınıfların, bir avuç parababası nın düzenidir. Hakim sınıflar sömürdükleri halk sınıf ve tabakaların haklarını hiç bir zaman kendi arzularıyla vermezler. Hele kapitalist ekonominin iyice darboğaza girdiği şu günlerde böyle bir şeyi hiç bekleyemeyiz Onlar bu darboğazdan ancak çalışanların emeğini gasbederek geçmeyi düşünmektedirler. Durum bu iken bizim yapacağımız en acil görev kendi aramızda hızla örgütlenmektir.

Örgütlenmek için daha önce atılmış adımlar vardır. Tüm çalışan teknik elemanları bir çatı altında toplamaya çalışan TÜTED TÜTED'i güçlendirmemiz şarttır. Ekonomik haklarımız uğruna vereceğimiz mücadeleyi daha çok TÜTED çatısı altında yürütmeliyiz. Sendikal haklarımızı güçlü bir TÜTED'le hakim sınıflardan ancak kararlı bir mücadele ile kopara kopara alabiliriz. Ve ancak o zaman ekonomik haklarımız için ileri adımlar atılabilir.

Mesleki sorunlarımızın çözüme kavuşturulması için Oda neler yapabilir ?

Serbest çalışan teknik elemanların en büyük problemi mimarlarla On dört katlı binanın statik hesabını mimar bize Ortak belge uygulaması değerinin %30'una yaptırıyor. % 70'ini kendi cebine koyuyor. Bir basit kirişi dahi çözemediği halde projenin altına imzasınıda atıyor.

Hal böyle iken ihtisas ayırımı en acil ihtiyaçtır. Buna büyük bürolar karşı çıkacak hatta İnşaat Mühendisleri için bu ayırım zararlı diyecektir. Esasında kendisi için zararlı olduğu için böyle diyecektir.

Bu uygulama başlayınca:
a-Meslektaşlar ucuza proje almayacaktır.Buna imzasının bağlanması ve keseceği faturanın vergisini ödemesi engel olacaktır.
b-Büyük büro sahipleri ve mimarlar yanlarına mühendis alacaklar. Alacaklar ama: bu gün kü gibi- Çok acı bir gerçek olan-1500-200TL ya çalıştıramıyacak. En az bunun iki misline çalıştıracaktır.
c-Büro sahibi ortak olarak yanına mühendis veya mimar alacak bu ise üyelerin ekonomik durumunu daha da güçlendirecek.

Bütün bunlara ancak sömürü düzeni kurmuş olan meslektaşlarımız karşı çıkacaktır. İnsanın insan tarafından sömürülmemesini iste yen ilerici yurtsever meslektaşlarımız bu ayırıma karşı çıkmayacaktır.

İnşaat mühendisliği mesleği yeteri kadar yasal dayanaklara sahip midir? Değilse bu konuda neler yapılabilir?

İnşaat Mühendisleri yeteri kadar yasal dayanaklardan yoksundur.Oda kaliteli proje üretilmesi için üyelerinden istediğini elde ediyor. Fakat tatbikat hiç de verimli olmuyor. Tatbikatta, projeyi müteahite uygulatmak imkansız uygulatamayınca elimizdeki tek imkân istifa etmek. Buda çözüm değil. Çünkü biz istifa edince ihtiyacı olan diğer bir meslektaş mesuliyeti üzerine alıyor.

Sizce inşaat mühendislerinin bugün acil olarak eğilinmesi gereken sorunu nedir? Bu konuda Oda neler yapmalıdır?

Yukarıda söylediklerimiz acil alınması, gereken tedbirlerdir. Asıl sorun sendikal haklarımızı bir an evvel elde etmektir. Ancak o zaman emperyalizmin yurdumuzda kurmuş olduğu sömürü ağını yırtarak, yabancı teknik elemanları kovar, kendi işimizi daha verimli olarak kendimiz yapar, yurt dışına akan milyonlarıda önleriz.

Hedef tüm teknik elemanları bir çatı altında birleştirmek olmalıdır. İlerici işçi sendikalarıyla kenetlenip tüm çalışan ve ezilenlerle elele olursak, örgütlü olarak mücadelemizi verirsek sömürü ve bağımlılıktan kurtulabiliriz.

KORKUT ÜNSAL

Yapı İşleri I.Bölge Müdürlüğü
İşyeri Temsilcisi

Ekonomik sorunlarınızın çözümünde Oda'dan neler bekliyorsunuz ?

Ekonomik sorunların çözümünde İ.M.O. üyelerinin yaşam koşullarını biraz olsun düzeltebilmek amacıyla:
a-İnşaat mühendislerinin yararlanabileceği bir sosyal yardım sandığı kurmalı.
b-İnşaat Mühendislerinin yararlanabileceği bir tüketim kooperatifi kurmalı. Daha iyi si diğer odalarla birlikte ve tüm teknik elemanların yararlanabileceği bir kooperatifin kurulmasında öncülük etmeli.
c-İ.M.O. üyeleri için Istanbul'da kuruluş hazırlıkları yapılan yapı kooperatifinin bir an önce gerçekleşmesini ve yaygınlaşmasını sağlamalı.

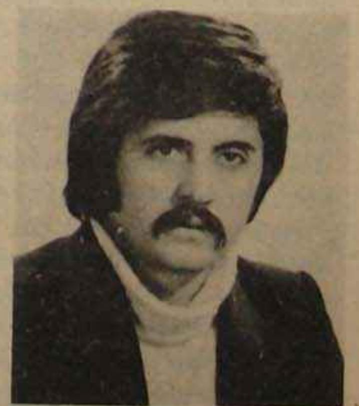
Bütün bu geçici ve günlük çözümler dışında gerçek ekonomik özgürlüğümüz ancak sendikalaşmakla alınacağına ve sendikalaşmamızı TÜTED sağlayacağına göre, TÜTED'in güçlenmesini sağlamak amacıyla ona kaynak aktarmalıdır.

devamı 15.sayfada

NEJDET BAŞÇİFTÇİ

Ekonomik sorunlarınızın çözümünde Oda'dan neler bekliyorsunuz ?

Öncelikle günlük ekonomik sorunların çözümünde İ.M.O.nun denetimi altında bir tüketim kooperatifi kurulabilir. Bu kooperatif üyelerine gerekli hizmeti sunarak onların günlük ekonomik sorunlarının çözümünde belirli bir ölçüde yardımcı olabilir.

Gene son Genel Kurulumuzda belirtilip,karara bağlanan oda denetiminde bir yapı kooperatifinin kurulması bir an önce gerçekleştirilmeli. Bu konuda üyelerle sıkı bir işbirliğine gidilmelidir.

devamı 15.sayfada

İMO XXII. GENEL

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI XXII. GENEL KURULU 27-28-29 ŞUBAT 1976 TARİHLERİNDE ANKARA AKAY (DEDEMAN) SİNEMASINDA YAPILMIŞTIR. ÜÇ BİNE YAKIN ÜYENİN KATILDIĞI GENEL KURULA İLERİCİ-DEMOKRAT İNŞAAT MÜHENDİSLERİNDEN RÜŞTÜ ÖZAL BAŞKANLIK ETMİŞTİR. BAŞKAN YARDIMCILIKLARI GÖREVİNİ DEYİNE İLERİCİ-DEMOKRAT LİSTENİN ADAYLARINDAN FİKRİ KAYA VE GÜRCAN BAŞER YÜRÜTMÜŞLERDİR. BAŞTAN SONA, İLERİCİ-DEMOKRAT POLİTİKANIN HAKİM OLDUĞU GENEL KURULDA, HALKIMIZA YÖNELTİLEN SON FAŞİST BASKI VE SALDIRILAR ŞİDDETLE KINANMIŞTIR.

GENEL KURULDA YAPILAN KONUŞMALARDAN BAZILARINI ÖZET HALİNDE YAYINLIYORUZ.

tmmob başkanı teoman öztürk

Sayın Divan, sayın Konuklarımız, İ.M.O.22 Genel Kurulunun sayın delegeleri.

Bu gün geçirdiğimiz dönem oldukça bunalımlı bir dönem oluyor bizim için. Binlerce mühendis-mimar başka yörelere ve yerlere atandılar. Yüzlerce mühendis, mimar işsiz kaldılar. Bunu kınamıyoruz, doğaldır. Bu burda biraz evvel gördüğüm iktidarlar mücadelesinin bir parçasıdır. Bu gün bunlar kıyarlar, yarın bir başkası gelir onlar kıyarlar. Ancak bu ülkede benim görebildiğim kıyılamıyacak ve gittikçe başarıya ulaşacak bir mücadele vardır. Yurtseverlerin Mücadelesi, ülkemin mücadelesi. Burada birbirimizi dinlemek zorundayız. Bizim örgütlerimiz Demokratik Kitle örgütleridir. Bizim örgütlerimiz hiç bir siyasi partinin alt organı veya organik bağı olduğu bir örgüt biçimi değildir. Bizler hiç bir siyasi parti ile organik bağlar kurmadan, Ülkemiz ve mesleğimiz konusunda gerekli tüm çalışmaları yapmaya çalışıyoruz. Bu demokratik mücadele içinde birbirimizi kötülemeden, karalamadan bu gün biz yaparız, yarın gelir bir başka dünya görüşüne sahip olan arkadaşlar yaparlar, ancak çalışmalara saygılı olmak herbirimizin görevidir.

Geçtiğimiz dönemde Sayın Ali Güzelsoy'la birlikte bir komisyonda çalışmak şansını elde ettim. Bu, T.M.M.O.B. adına katıldığımız AET yani Ortak Pazar özel ihtisas komisyonu toplantısı idi. Bu toplantıda Türk Mühendis, Mimarlarının örgütümüz adına görüşünü savunduk. Ve çok duyguland ığımız bir nokta vardı. Sayın Ali Güzelsoy da birçok görüşleri bizimle paylaşıyordu. Bağımlılığa karşı çıktık. Ülkemiz kaynaklarının israfına karşı çıktık. Bir kısa örnek vereceğim o komisyondan, Ortak Pazar'ın bağımlılığımızı alabildiğine pekiştirme girişimlerini, bu toplantıda Sayın Ali Güzelsoy'la birlikte gördük. Onun da üzüldüğünü tahmin ediyorum Bir tek örnek vereceğim. Ortak Pazar Türkiye'ye taviz veriyordu. A.E.T. Türkiye'ye bazı haklar, dikkatinizi çekerim, gülmeyin. Yumurta ihracatının yanında bir yıldız altında bir dip not koymuşlar. Kümes hayvanlarının yumurtası hariç. Yani kartal yumurtası sülün yumurtası. Sayın Ali Güzelsoy'da o gün bizimle birlikte üzüldü. Biz Ortak Pazar'a ceviz satamıyorduk. Biz cevizimizi Lübnan'a satıyorduk. Lübnan bizim sattığımızdan iki üç misli daha fazlaya satıyordu. Bu ülkenin çıkarlarını korumak için, ülkenin ve halkın yanında olmak için bu tür girişimlere karşı çıkmak her yurtseverin görevi. Biz sürüldük atıldık. Bunu bundan evvelki iktidarlar döneminde de yaşadık. Burdan sesler geliyordu ben dinliyordum, "C.H.P. iktidarı zamanında", "A.P iktidarı zamanında" diye. Gerçekten 50 yıllık iktidarlar zamanında Türkiye'de ne tarımımızda, ne sanayimizde, ne kentleşmemizde ve diğer alanlarımızda belli bir olumlu gelişme olmadı, olamadı. Biz halâ bağday ithal ediyoruz. Halâ teknik hizmet ithalimizi yapıyoruz. Biz burda çalışan kesimler olarak hakkımızı ve kavgamızı birbirimize karşı değil, hakkımızı ve kavgamızı bizi çalıştıranlara karşı vermek zorundayken birbirimize karşı verdirilmek zorunda bırakılıyoruz. Ama biz burada 2.000 TL savaşını yaparken, biz burada gözümüz diğer birinin cebinde " o,50 TL fazla yan ödeme aldı, diğeri 500 TL. aldı, öbürü 2.000 TL aldı" diye birbirimizin cebine bakarken, Istanbul Nazım Plânda Dünya Bankası'nın saldırısını görüyoruz. Bir uzman, "uzman" adı altında gelen bir kişi, bir de değil 15-20 kişi ayda 138 bin lira parayı çok rahatlıkla alıyor. Ve bu paraları bize verdikleri kredilerden alıyor. 30 Milyon kredi veriyorlar. 23 milyonunu teknik hizmet ithali biçiminde geri alıyorlar. Biz bunların savaşını vermek zorundayız. Biz birbirimizle değil yabancılarla, yurdumuza gözdikenlerle savaşmak zorundayız.

Bir ambargo olayı vardı. Bu ambargo olayına dikkatinizi bir defa daha çekmek istiyorum. A.B.D. ülkemize ambargo koydu. Kıbrıs olayları konusunda herbirimiz ayağa kalktık çeşitli nedenlerle, Bizi en çok ilgilendiren gerçekten ekonomik politik bağımsızlığımız üzerine oynanan oyunlardır. Bu ambargo konduğunda Mart ayı başlarındaydı, Türkiye den A.B.D'ye silah imalinde kullanılan kromun ihracatının tutarı 4 bin ton idi. Ambargo sürdü 1 ay geçti bizim kromun ihracatı arttı. 8 bin tona çıktı. Ambargo devam etti, iyice yemeye başladılar bizi. Bir ay sonra bizim krom ihracatı 14 bin tona çıktı. İşte biz bu bağımlılığımıza karşı, gelişen bu tavırlara karşı her zaman çarpışacağız, bir gün doğru yolu bulacağız o doğru yolda beraberce çarpışacağız.

Bizi bu gün kıyıyorlar, yarın da kıyacaklar, ta ki ne zamana kadar biliyormusunuz arkadaşlar. Halkımızın Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin Emperyalist ilişkileri koparacağı ve Türkiye'nin kaderinin Türkiye'de kendi öz kaynaklarıyla tayin edileceği gün gelinceye kadar sürecektir. Ve biz o güne kadar yılmadan mücadeleyi sürdüreceğiz arkadaşlar. Saygılarımla.

BAŞARILI BİR ÇALIŞMA ÖRNEĞİ VEREN XXI .DÖNEM YÖNETİM KURULUMUZ

imo başkanı arif merdol

Sayın Konuklarımız, Sayın Basın mensupl
ve Sayın Meslektaşlarım, Yönetim Kurulumuz a
na Odamızın 22. Genel Kuruluna hoş geldir
der, saygılarımı sunarım.

Bu gün XXI. dönem çalışmalarımızın son b
duğu ve yeni bir dönem çalışmaların başlayac
ve bu çalışmaların daima ileriye götürüleceği
gün olmalıdır. Bu gün geçmiş bir yılın eleştirisin
yapılacağı ve bu eleştirilerin yönlendirici ışığı
tında tüm yurtseverlerin çalışma azimlerinin yen
lendiği bir gün olmalıdır. Bu gün ülke ve halkım
çıkarları doğrultusunda uğraş veren tüm meslekta
larımın aklanma günü olmalıdır.

Bunları sağlamak içinde öncelikle geçtiğim
yılın genel bir değerlendirmesinin gerek ülke
gerekse de Odamız açısından yapılmasının zoru
lu olduğu kanısındayım.

Meslektaşlarım! Geçen bir yılda Dünya ka
talizminin bunalımı, bütün geri kalmış ülkeleri
duğu gibi ülkemiz ekonomisinin de önemli ölçü
etkilemeğe devam etmiştir ve evrensel kapitali
sistemin bir parçası olarak kaldıkça da bu etkile
me devam edecektir.

Emperyalistler arası çelişki de ülkemizin A
emperyalizmine yem olmasını kolaylaştırıcı oy
ve yöntemler deneniyor.

Bu gün Türkiye ekonomisi iflasın eşiğine do
ru süratle yol almaktadır. Aşağıda vereceğim s
yılar detaylı analizlere gerek duyurmayacak kad
bu iflasın haberciliğini yapıyor.

Türkiye'nin tarihinde ilk defa rekor düze
çıkmış bir dış ticaret açığı söz konusudur. 19
yılında yapılan 4 milyar 738 Milyon $ lık ithal
ta karşılık, sadece 1 milyar 401 milyon dolarlık i
racat yapıldı. Böylece geçtiğimiz 1975 yılında d
ticaret açığı 3 Milyar 337 Milyon dolara vardı
Yani Türk lirası cinsinden 1975 yılı sonuna dek d
ticaret açığı yaklaşık 50 Milyardır. (75 bütçesin
yarısına yakındır.)

Bu açığın en başta gelen göstergelerinden bi
ri Enflasyon olmuştur. Enflasyonist tırmanma bi
yönetenlerin ısrarlı beyanlarına rağmen dar geli
yurttaş kitlesini ciddi bir şekilde baskı altında tu
maktadır. Özellikle çalışanlar kesiminin sendik
örgütlenme dışında kalanları için, durum, önemi
ni daha da arttırmaktadır. Bugün siyasal iktida
anti-sosyal uygulamalarını, vurgun ve aşırı sömü
rüyü gizleyebilmek için rakamları bile kitleleri y
nıltmak amacıyla, kendi politikasını hoş göstere
tarzda düzenlemektedir. Ticaret Bakanlığı tarafın
dan yayınlanan düzmece toptan eşya fiyatları en
deksi bunun kanıtıdır. Oysa Türkiye'de 1975 yılın
da fiyatlar % 22.2 oranında bir artış göstermiştir
Bu fiyat artışının sabit ve dar gelirli vatandaş kit
lesi için ne anlama geldiğini hepimiz pratikten
dolayı çok iyi biliyoruz.

Kuşkusuz bu %22'lik fiyat artışı Türkiye için
rekor değildir. Ülkemiz daha yüksek seviyedek
fiyat artışlarına da tanık olmuştur. Ancak resm
çevrelerin beyanlarının aksine Türkiye'de öneml
fiyat artışları söz konusudur. Bu durum son OECD
raporuyla da belgelenmiştir. Bir kilo tulum peyni
ri alabilmek için bir mühendisin bir gün çalıştığ

KURULU YAPILDI.

ÜLKE VE HALKIMIZIN SORUNLARIYLA BİRLİKTE MESLEKİ SORUNLARIMIZIN DA TARTIŞILDIĞI GENEL KURUL SONUCUNDA İLERİCİ-DEMOKRAT VE DEMOKRATİK-SOL İNŞAAT MÜHENDİSLERİNİN ORTAK LİSTESİ SEÇİMLERİ KAZANMIŞTIR. YENİ YÖNETİM KURULUNA ARİF MERDOL, MEDET ÖZBEK, ALİ AÇAN, HASAN TAŞAN, TARIK CANER, YILMAZ SARIOĞLU VE ŞEVKET Z. AÇIKELLİ SEÇİLMİŞLERDİR. YAPILAN GÖREV BÖLÜMÜ SONUCUNDA ARİF MERDOL BAŞKANLIĞA, ALİ AÇAN BAŞKAN YARDIMCILIĞINA, HASAN TAŞAN SEKRETER ÜYELİĞE VE TARIK CANER'DE MUHASİP ÜYELİĞE GETİRİLMİŞLERDİR.

günleri yaşıyoruz.

Batı Avrupaya işçi ihracının giderek tıkanması, diğer yandan iktisadi büyümenin yapısından gelen aksaklıklar nedeniyle işsizlik te önemli boyutlara varmıştır. Ekonominin yapısı ve emperyalizme olan bağımlılığı devam ettikçe işsizlik sorununa köklü bir çözüm bulunacağını söylemeye de olanak yoktur. D.P.T.'ye göre 2 Milyon işsiz vardır. (çalışabilir nüfusun) İş ve İşçi Bulma Kurumu verilerinin kaba bir analizi bu rakamın 3 Milyon civarında olduğunu göstermektedir. 1974 yılında % 12.3 olan toplam işsiz oranı 1975'te 149.000 kişi artarak % 12.6'ya ulaşmıştır.

Milliyetçi cephe ortaklığının acılı ve karanlık damgasını taşıyan 1975 yılında Türkiye "Düyunu Umimiye" günlerine benzer biçimde, gittikçe kabaran dış borçlanmalarla nefes alabilmiştir. Uluslararası finans kuruluşlarına ve yabancı hükümetlere, önceki yıllara göre yaklaşık sekiz kat fazla borç yapılmıştır. Avrupa para piyasasında dolaşan kaynağı birtakım fonlar, akıl almaz "kur garantisi" ve "yüksek faiz" gibi teşvik tedbirleriyle ülkemize çekilmiştir.

Bu yıl, önceki yıllarda alınan borçlardan sekiz kat fazla borç alınmıştır dedim. Zira 1975 yılı içinde Uluslararası finansman kuruluşlarından 379.4 Milyon dolar tutarında kısa vadeli borç yanında "Dövize Çevrilebilir Mevduat" adı verilen "D.Ç.M." ile de çok kısa vadeli 986.8 Milyon dolar borç alınmıştır. Uzun vadeli proje ve program kredileri toplamıda 200 Milyon dolardır. Yani bu yıl bugüne kadar olan ve dövizle ödenecek tüm borçların % 34'ü oranında yeni bir borç alınmıştır.

İşte size "yiğidin kamçısı" olan borç boyunduruğu, torunlarımıza da bu kamçıdan başka birşeyde bırakamıyacağız bu gidişle.

Meslektaşlarım, D.Ç.M. dışında, sadece ve bu yıl 304.3 Milyon dolar dışarıya borç ödeyeceğiz bunun 159 Milyon doları ana para, 145.3 Milyon doları ise faizdir. İşte geleceğe bırakılan "kamçı" böyle bir kamçıdır.

Meslekdaşlarım, sağlanan dış krediler ağır baskıları da beraberinde getirmektedir. Karakaya Barajının finansmanı için, Türkiye'nin Fırat suları konusunda Suriye ve Irak'la önceden anlaşmaya varılması istenmiş, Afşin-Elbistan Termik santralı konusunda ise elektrik ve kömür fiyatlarının zammı koşulu öne sürülmüştür.

MC iktidarı, katma protokolden, sözde, şikayetçi gözüküyor. Ancak katma protokolün 1976 yılına ilişkin hükümlerini kendi uzmanlarının raporlarına rağmen tıpa tıp uygulamakta sakınca görmüyor. Fakat AET'de katma protokolden şikayetçi AET diyorki: Türkiye ortaklığın diğer üyelerine göre az gelişmiş bir ülkedir, Türkiyenin sermaye, teknoloji ve teknik elemana ihtiyacı vardır. O halde 1985 yılını beklemeden AET kaynaklı sermayenin özel ve tüzel kişilerin tüm ekonomik faaliyet alanlarında, serbestçe dolaşması hemen sağlanmalıdır. Türkiye'yi sömürerek çeşitli sanayi dallarını krizden kurtarmak için AET'nin Türk hükümetinden istediği budur. AET uzmanları böylece topluluğun "TÜRKİYE'NİN KALKINMASINDA KATKIDA BULUNMAK İSTİYOR?..."Fakat Türk burjuvazisi de aynı şeyi istemiyor değil... Bu açıdan Burjuvazinin bir kesiminin de MC iktidarından istedikleri budur. Bu isteklerin zaten dar boğazda bulunan MC'yi çıkmaza sokacağını göreceğiz.

Sayın Meslektaşlarım! Yıllar yılı, sözde, ithalatın yerini alacak(!...) bir sanayileşme süreci yaşanıyor. Fabrikalar, yarı mamul mallarını, ham maddelerini dışarıdan ve eşit olmayan mübadele koşullarında emperyalist ülkelerin tekellerinden sağlıyor. Ayrıca patent, know-how v.b için de ödediğimiz para emperyalist ülkelerdeki araştırma masraflarının bedelidir. Tekelci kârlarını, araştırma masraflarını ödedikten sonra, montaj yoluyla elde ettiğimiz sanayi ürünlerinin, pazarı da sadece ülke miz olmaktan öteye gidememektedir. Ülkemizin içinde bulunduğu genel durum göz önüne alınırsa bu ürünlere (Lüks) tüketim malları demek mümkündür. Bırakınız dış pazarda satmayı, yani ihracatı, kendi iç pazarımızın bile çok önemsiz bir bölümüne yöneliktir bu "sanayi mallarımız". İç pazarın genişletilmesi için ise öncelikle bir "tarım devrimi" gereklidir. Ancak bu sayede pazar, kır kesiminde genişletilebilir. Ayrıca gelir dağılımındaki aşırı adaletsizliğin de ortadan kaldırılması pazarı geniş letmek için gereklidir. Sorunun temeli bu olduğuna göre: montaj sanayi bir israf sanayi oluyor ve yurt kaynaklarının geniş ölçüde ısrafı sonucunu doğuruyor. Bunun içinde maliyetler çok yüksek oluyor.

Dışarıya ihraç edemeyen ve iç pazarında ancak bir bölümüne hitabeden sermayenin finansmanı nasıl oluyor? Ülkenin klasik ihracat malları olan tarım ürünleri ve madenlerin satışıyla. Oysa bu ihraç malları için iki sürekli engel var:

a)Sürüm olanakları her gün düşmekte,

b)Fiyatlar da düşmekte.

O halde ortada yapısal bir dar boğaz... tıkanıklık söz konusudur.

Bu durum Türkiye'deki sanayileşmenin ne kadar tutarsız bir temele oturduğu ve her geçen gün neden artan oranlarda emperyalist metropollere daha bağımlı hale geldiğinin bir kanıtıdır.

Eğer bugüne kadar Türkiye'deki sanayi yakayı kolay kurtarabildiyse bunda Batı Avrupanın İç sömürgeleri sayılan işçilerimizin yolladıkları dövizler en büyük rolü oynamıştır. Sanayicilerde bu durumun farkındadır.

Bu temel iktisadi çıkmaz burjuvazinin çeşitli kesimleri arasındaki çıkar çatışmasını da giderek üst düzeye çıkarmıştır. Sanayici kesim iç pazarı genişletmek için 1970'lerden beri tekrarladığı taleplerini ileri sürmeye devam ediyor. İstediği ise, toprak reformu ve vergi adaletidir. Bu tedbirlerden birincisi kır kesiminde pazarı genişletmek, yani daha fazla traktör, gübre, buzdolabı, televizyon v.s satmak demektir. İkinci tedbirin amacı ise öteki kesimlerde pazarı genişletmektir.

Ama Türkiye'de hem vurgunla yaşayan ticaret burjuvazisi, hemde Tarım burjuvazisi henüz direnecek güçtedir. Bu nedenle de sanayici kesimin talepleri yönünde bir ekonomik-politikası tam olarak uygulanamıyor. Ne sözde bir toprak reformu yapılabiliyor, ne de sözde bir vergi adaleti sağlayıcı kanun çıkarılabiliyor (!...)

Bir taraftan egemen sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki çıkar çatışması, diğer yandan ekonominin yapısal nedenlerden ötürü çıkmazda oluşu baskıcı özlemleri yoğunlaştırıyor.

Bu gün sermaye çevreleri ikili bir deneme içinde bulunuyor. Kısa vadede bir sıkı yönetimle kitlelerin taleplerini susturma olasılığını her an kullanma eğiliminde, diğer yandan uzun dönem çıkarlarını korumak içinde faşist çeteleri finanse etmektedir.

Çok genel hatlarıyla ortaya koymağa çalıştığım geçen bir yıllık sürede MC iktidarı işe kıyımlarla başladı, bu da kendi ekonomi politikasını sürdürmesi açısından yapılması gereken bir işlemdi. Tüm yurtseverler, mühendisler kıyımdan nasiplendiler. Daha düne kadar "Doğuya teknik eleman gönderememekten şikayet edenler, ne gariptirki doğuda çalışan birçok yurtsever İnşaat Mühendisini batıya en uç noktalara sürdüler. Bunu yapanlar, böylece kendi programlarında söylediklerine kendilerinin de inanmadıklarını ispat ettiler. Tüm teknik elemanların sendikalaşmak yolundaki uğraşları yer yer faşizan baskılarla önlenmeye çalışıldı. Kaba kuvvet ilerici mühendisler üzerine de kullanıldı. Artık çalışanların bir parçası olduğu bilincini duyan teknik elemanlar toplu sözleşme ve grev haklarıyla donatılmış bir sendika oluşturmanın mücadelesini sürdürmede belli bir yere gelmiş bulunmaktadır.

Personel Kanunun teknik elemanlar üzerindeki yıkıcı etkisi devam etmektedir. Kamu kuruluşlarındaki yetenekli mühendislerin çoğu kapıkulu muamelesi görmekten şikayetçidir. Ankara'da ortalama ev kirasının 1500.-TL olduğu halde yeni bir mühendisin maaşının 1920.-TL olması belki iktidarın her işi dışarıya yaptırma felsefesine uygundur ama, biz İnşaat Mühendisleri Odası olarak bunun şiddetle karşısındayız. Odamız yıllardır karşısına çıktığı, teknik hizmet ithalinin pek dikkate alınmadığını üzüntüyle ifade eder. Bu günlerde de kredi sağlama çabaları içinde ülkemiz teknik hizmetinin yine yabancılara peşkeş çekilme eğilimlerinin belirdiği bir dönem yaşıyoruz. Oysaki yabancıların yaptıkları büyük hatalar örnekleriyle önümüzdedir. En somut örnek:... hataları hala tam olarak giderilemeyen Keban barajıdır. Kapasitesinin çok altında çalışan ve zarar eden Karadeniz Bakır işletmeleridir. Akdeniz gübre Fabrikaları, Divriği Paletleme tesisleri projesi gibi milyarlık projelerdir. İzmir ulaşım etüdüdür, Avrupalıların hazırladıkları Gebze İzmir otoyol projesidir. Yukardaki örnekleri çoğaltmak mümkündür. O halde biz soruyoruz hala yabancı teknik hizmet ithalinde niye ısrar ediliyor. Bunun cevabını yine bunalım içindeki tekellerin biribirinin boğazına yapıştığı zaman alıyoruz. İşte örneği: tüm ihaleleri kaybeden Nortrop firması, Lockheed'in rüşvet işini gözler önüne seriyor, Lock-

devamı arka sayfada

heed'in rüşvet işini gözler önüne seriyor, Lockheed de Norhrop'un. Arkadaşlarım, bu işin ucu ülkemiz, egemen çevrelerine kadar uzanıyor ve bir gerçeği ortaya koyuyor. İşte işbirlikçilerin ne ve kimler olduğu ortaya çıkıyor. Bizim gibi tüm geri kalmış ülkelerde bunların sayısı bir hayli kabarıktır ve bunların baskısıyla, ülkenin gerçek ihtiyacı olmayan bazı tesisler sırf tekellerin pazarlarını genişletmek üzere kurulurlar. Meslektaşlarım!size bugünden dikkat edilmesi gereken bir konuyu sunmak istiyorum, O da ülkemiz içinde yaratılmak istenen ve gerekliymiş gibi sunulan bir "Otoyol" sorunudur. Neden Otoyol da, koordineli bir ulaşım sistemi değil? Ya da demiryollarının daha rantabl hale getirilmesi değil? Çünkü tekellerin çıkarı ancak bir otoyolun inşası ile azamileşir. Neden demiryollarından 10 kat daha pahalı bir karayolu taşımacılığı empoze edilmeğe çalışılır. Çünkü yabancı finans kaynakları bunalımı atlatabilmenin en kârlı araçlarından biri olarak yol için verilecek krediyi uygun görürler. Tabii bu tekellerin sözcülüğünü yapanlarda otoyollarının savunusunu yapıp kamuya maletmeğe çalışırlar.

Toplam 1500 km. olan Trakya ve Anadolu otoyolunun 75 Milyar yöresinde bulunacağı şimdilik hesap edilmektedir. Bir zamanlar Demiryollarında km. başına kâr garantisi alan emperyalistler şimdi de karayollarına ellerini atma hevesindeler. Türkiye de ve Ortadoğuda çok kârlı işlere girişmek üzere olduklarını bilen tekeller şimdi tatlı tatlı ellerini oğuşturmaktalar.

Meslektaşlarım, Otoyolun 100 km.sini (bir yıl içinde) yapabilmek için bazı rakamlar vereceğim ve sizde bu yol yapım makinalarını üreten tekellerin ülkemizdeki işbirlikçileri kanalıyla neleri ve ne kadar rüşvet verebileceğini tahmin edin:

(Rakamlar 100 km. lik birinci sınıf yol için verilmiş olup, otoyollar için 1.5 misli almak pek hatalı olmaz)

3 adet D-8 Dozer
3 adet 966 kepçe yükleyici
2 " 944 " "
15 " 10 m^3 lük Damperli kamyon
3 adet 14 E grader
2 adet 4 ton vibratör
2 adet 10 " Vibratör
12 " 10 " Kamyon
6 " Su tankı
3 " Kompresör
6 " Havalı çekiç takımı
2 " Primer-Sekonder Konkasör
2 " 60 ton/saat Elek.
2 " 80 ton/saat Asfalt plent
2 " 120 ton/ saat finiser
6 " Arazi binek aracı
2 " Bakım aracı
2 " 15 Ton kreyn
3 " 200 KW'lık jeneratör (x) (World Consturucti on December. 1975
18 " Değişik yol makinası gerek.

Yukarıda saydıklarım her 100 km için gerekli olan ve ekonomik ömrünü yitiren araçların sayısıdır, tutarı yüz milyonlarca liradır. Bunun yanında yine 100 km. için gerekli yapım elemanı 9'u mühendis olmak üzere 250 dolaylarındadır. Müşavirlik hizmetleri için ise 15'i mühendis olmak üzere 50 civarında yetişmiş elemana gerek vardır. Birde daha proje hizmetlerini yapacak büyük bir kadro gerektiği düşünülürse, kısa dönemde otoyol yapmayı vadeden A.B.D'. ve Avrupa tekellerinin hem teknik hizmet açısından hem de makina satışından neleri kazanacağını tahmin etmek güç değildir.

Karayollarında dışa bağımlılık burada sona ermez. İş bitirildikten sonra devamlı olarak, bakım ve onarım araçları ister, binek araçları devamlı artış gösterir, benzin, yedek parça, lastik tüketimi körüklenerek her taraftan dışarıya kaynak aktarmak için ülkemize sokulan bir truva atı olur.

Meslektaşlarım: Neden Karayolculuğu, demiryolculuk aleyhine geliştirilmiştir? Çok kısa olarak nedenlerini vermek mümkündür. Ulaştırmacılıkta 1950'lere kadar hakim olan demiryolculuğun 1950'lerden sonra yerini karayolculuğa terkettiğini görüyoruz. İşin temeline inildiğinde demiryolculuğun Avrupalılar tarafından ülkemize sokulduğunu ve gerek Alman, gereksede İngiliz ve Fransız firmalarının ülkelerinin izledikleri emperyalist politikalarına uygun olarak demiryolları güzergahlarını seçip Osmanlılara kabul ettirdiklerini görüyoruz. Cumhuriyet Döneminde bile tüm demiryollarının millileştirilmelerine karşın, her türlü demiryolu malzemelerinin Avrupadan karşılandığını ve ülkemizin avrupanın bir pazarı olmakta devam ettiğini görüyoruz.

II. Paylaşım savaşından sonra zayıf düşen Avrupa karşısında güçlü bir ABD'nin oluşu, iktidarları ABD'ye yöneltiyor. Nispeten yaşlı meslektaşlarım belki hatırlarlar 1946'larda hazırlanan "Harb sonrası Kalkınma Planı ve Programı" bağımsız bir sanayileşme politikası izlediği için Marshall planından yararlandırılmayacağı ifade edilmiş ve Saraçoğlu hükümeti tarafından hazırlattırılan ve 1948 1952 dönemini kapsayan plan Amerikan eğilimine uygun olarak tarıma, alt yapı tesislerine öncelik vermiş ve bu kez plan ABD'ce uygun bulunmuştur. İşte meslektaşlarım, gerçek bir sanayileşmenin baltalanarak, sonsuz hizmet ve sömürü yatan alt yapı tesislerine öncelik verme 1948'lerde sistemli bir şekilde başlatıldı.

Bizler yurtsever İnşaat Mühendisleri olarak halkın çıkarlarının, işbirlikçilerin çıkarları olmadığı bilinci içinde mücadelemizi sürdüreceğiz, bunun bir parçası olarakta bu yıl düzenlenmiş olduğumuz "Kentsel Teknik Altyapı Sempozyum'unda, İçme suyu, kanalizasyon proje ve uygulamalarının özgücümüzle yapılabilirliği irdelenerek, gerekli organizasyon kurulduğu takdirde ülkemizdeki bilgi birikiminin yeterli olduğu sonucuna varılmıştır. Tüm ilgililerin bu konuya özen göstermesi gerekliliğine inanıyoruz. Süregiden ve devamlı bir hizmet olan alt yapı konusunda Emperyalist tekellerin bir pazarlayıcısı olan Dünya Bankasının oyunlarının ortaya çıkarılması ve amacının ne olduğunun sergilenmesi yolunda tüm yetkilileri göreve çağırıyoruz.

Odamız halkın çıkarları yolunda verdiği mücadelede meslektaşlarımızın sorunlarını da ele alarak belli bir denge kurmuştur. Lice Depreminin, ertesi günü Lice'ye temsilci yollayarak ülkemizin konut sorunu bir daha vurgulanmış, mühendislik hizmetlerinin doğuya iletilmediğini belirtmiştir. Yüksek Mühendis ve Mühendis ayırımına karşı çıkarak kamu kuruluşlarını uyarmıştır. Ankara'da bir dizi Genel Bilgilenme Konferansları düzenlemiş, bir kısımıda İzmir'de tekrarlanmıştır.

Meslektaşlarım, Odamız Okul sonrası Eğitim Konularına da ağırlık vererek "Betonarme de Taşıma Gücü", "Yüksek Yapılarda Hesap Yöntemi" ve "Öngerilmeli Beton" gibi nisbeten yeni konuları üyelerimize tanıtmıştır.

Odamız bu yıl yayınlara da önem vermiş ve

Diğer Odalarda olduğu gibi, İMO seçimlerinde de MC devletin maddi imkanlarını Milli Teknik Ses Gurubunun emrine tahsis etmişti. Fakat ilericilerin örgütlü ve kararlı mücadeleleri, MC'nin "Odaları Ele Geçirme Harekatı" nı başarısızlığa uğrattı...

ilk olarak yeni mühendis arkadaşların kullanımına sunulmak üzere T.M.H.'nın arkasına "ELALTI BİLGİLERİ" dizisini eklemiştir. İnşaat Sektörünün temel girdisi olan ve tüm tüketimin %47'sini kapsayan Demir-Çelik vurgununu detaylarıyla kamuya açıklayan bir rapor hazırlanmıştır. Bunların yanında Çalışma raporumuzun 76. sayfasında belirtilen yayınlarımızdan "Çubuk Sistemlerde Burkulma Sorunu Katsayıları" ile "Statik-Betonarme Proje Standardı adlı kitapların İnşaat Mühendislerine Büyük ölçüde yardımcı olacağı inancındayız.

Bu yıl yapmayı başardığımız "İnşaat Mühendisliği Eğitimi" ile ilgili bir anket sonuçlarından bahsetmeden geçemeyeceğim. Bu anket sonuçları İnşaat Mühendisleri ile ona ilişkin öğrenim kurumlarının acıklı durumunu ortaya koymaktadır. Eğitimdeki eşitsizliği gözler önüne sermektedir. Bu raporumuz basılmış olup en geniş şekilde dağıtılacaktır. Ancak bazı noktaları da burada açıklamak isterim.

İnşaat Mühendisliği öğrencilerinin çoğunluğu orta öğretimlerini metropol niteliğindeki kentlerde ya da büyük kentlerde yapmışlardır.

Öğrencilerin ancak % 41'i kendi istekleriyle bu mesleği seçmişlerdir. Giriş sınavı zorlamasıyla girenler % 42'dir.

Öğrencilerin %76'sı yabancı dilin gerekliliğine inanmaktadır.

Öğrencilerin %34'ü derslerin çok kuramsal, olduğunu uygulamadaki sorunlara hiç değinmediğinden yakınmışlardır.

Öğrencilerin 1/4'ü kitap ve teksir bulamamadan şikayetçidir. 1/2'si kitap ücretlerini yüksek bulmaktadır.

Öğrencilerin ancak %16'sı öğretim üyelerini yeterli bulmaktadır.

Öğrencilerin %70'i staj yeri bulmakta güçlük çektiklerini söylemişlerdir.

Öğrenimleri süresince üretimle ilişkileri marjinal bir düzeyde kalan ve kendilerine dışarda üretilmiş teknik bilgi verilen inşaat mühendisliği öğrencilerinden %10'u ülkemizde teknolojinin kendi kendine üretildiğine inanacak kadar yanlış bilgilendirilmişlerdir.

Öğrencilerin %11'i ders kitapları dışında hiç birşey okumadıklarını,

Öğretim üyelerinden yalnızca %18'i eğitimin ülkenin gerçeklerine uygun olduğunu savunmuşlardır. %85'i üniversitelerin mali ve idari yönden özerk olması gereğini belirtmiştir.

Akademilerin bazılarında birtek laboratuvarın bulunmadığı, ençok bulunanın malzeme Laboratuvarı olduğu, Yol Laboratuvarının akademilerin ancak yarısında, Su Laboratuvarının 1/3'de, betonarme-Statik laboratuvarının ise 1/4'de bulunduğu saptanmıştır.

Öğretim üyesi-öğrenci oranının en yüksek olduğu yer Boğaziçi Üniversitesidir. Bir öğretim üyesine 372 öğrenci düşmektedir. Bu oran O.D.T.Ü.'de 1/12, Akademilerde 1/26-18 arasında değişmektedir.

Kısacası, Ülkemizde kaç tane İnşaat Mühendisliği eğitimi yapan kuruluş varsa o kadar tür İnşaat Mühendisliği vardır.

Eğitimin, üretim sistemi içinde bir üst yapı niteliği vardır. Bu niteliği ile eğitim, toplumdaki güçlerin ideolojisini yayma ve yerleştirme, kısacası toplumsal değişmeyi erteleme aracı olmaktadır. Yukarıda belirttiğim sayılar İnşaat Mühendisliği eğitiminde diğerleri gibi ne denli bozuk düzeyde olduğunu göstermektedir. İşte burada ekonomisi dışa bağımlı ülkelerdeki eğitimin neden bu şekilde devam etmesi gerektiği gerçeği ortaya çıkmaksa ve böyle üretimden kopuk, devamlı teknik hizmet ithali gerektiren bir eğitim sisteminde kimler tarafından savunulduğu tüm çıplaklığıyla önümüze serilmektedir.

Ve biz bu bozuk-düzen değişene dek, tüm demokratik haklarımızı alıncaya, gerçek demokrasi kuruluncaya ve ülkemiz tam bağımsızlığına kavuşana dek mücadelemizi sürdüreceğiz... Saygılarımla....

ertuğrul tığlay
imo ist. şb. bşk.

Sayın Başkan,
Genel Kurul'un Sayın Delegeleri,
Konuşmamın başında, benden önce söz alan arkadaşın konuşmasını tamamlarken verdiği bir habere değinmek istiyorum. Ülkemiz için gerçekten önemli bir haber bu kürsüden sizlere iletildi.

"Hükümet güven oyu almış". Güven oyu niteliğindeki bütçe Meclis'te onaylanmış.

Yani arkadaşlarım, "mobilya yolsuzlukları" onaylanmış!

Bu kamburu Türkiye'nin sırtına vuranlar ergeç bunun hesabını vereceklerdir!

Ülkemiz yöneticilerinin, hem de en üst seviyedeki yöneticilerinin adına büyük şüpheler doğuran bir olayın ardından milliyetçilik şarlatanlığı yapmaya kimsenin hakkı yoktur!

Biraderlerine kredi sağlıyacaksın hemde karşılıksız, yeğenlerine hayali mobilya ihracatıyla milyonlarca lira vergi iadesi verdireceksin, ondan sonra "milliyetçilik" oynayacaksın, olmaz böyle şey!

Sayın Arkadaşlarım,

Şimdi bu odaya bağlı bir şubenin yönetim kurulu başkanı olarak, aynı program çerçevesinde çalışmış olduğumuz Yönetim Kurulu Çalışma Raporuna getirilen eleştirilere cevap vermek istiyorum.

Benden önce konuşan Ali Güzelsoy arkadaşın konuşmasından tuttuğum notlara göre eleştirilere değineceğim.

Ali Güzelsoy arkadaş, "Türkiye'de hürriyet var. İstediğiniz gibi örgütleniyorsunuz, istediğiniz gibi dernekler kuruyorsunuz, istediğinizi söylüyorsunuz" dedi.

Doğrudur arkadaşlar bur bir anlamda "hürriyet tir. Ama bu insan olmanın asgari şartıdır. Modern toplumlardaki hürriyet bu değildir. Türkiye'de bu gün gerçekten hürriyet vardır.

Örneğin:

Bugün Türkiye'de sokak ortasında gözünü kırp madan adam öldürme hürriyeti vardır!

Bugün Türkiye'de devlet güvenlik kuvvetlerine yardım adı altında utanmadan arlanmadan bir takım cinayetleri işleme hürriyeti vardır!

Türkiye'de hayali Mobilya ihraç ederek milyonlar vurma hürriyeti vardır.

Türkiye'de yabancı şirketlere milyonlarca liralık rüşvet yedirme ve yeme hürriyeti vardır!

-Arkadaşlar bizim bu ülkeye bakış ve değerlendirme konusunda belirli görüşlerimiz var. Bir kere şunu açıkça söyliyeyim: Sizlere bakarak yaptığım konuşmadan fazla alınmayın. Burda kişileri tek tek sizleri hedef alan bir tavır içinde değiliz. Şurada bağırarak, çağırarak yer-yer kavga ederek kitle olarak karşımıza çıkmaya çalışan topluluğun görüşlerine karşıyız biz. Bugün Türkiye'de bir söygun düzeni varsa biz bu soygun düzeninden tek tek kişileri sorumlu tutmuyoruz. Mesele bir sistem ve görüş meselesidir. Ancak burada bizim karşımıza çıktığınız için, biz kendi görüşlerimiz doğrultusunda, sizin görüşlerinizi elbette ki eleştireceğiz. olanaklarımız ve ilkelerimiz çerçevesinde yanlış görüşlerimi mahkum edeceğiz. Türkiye'de birtakım yolsuzluklar yapılmaktadır. Bu yolsuzlukları söylerken niçin alınıyorsunuz?

Ali Güzelsoy arkadaş, konuşmasında Karabük teki demir meselesine, değindi. Gerçekten üzerinde uzun uzun durulması gereken bir konu. Ali Güzelsoy arkadaş dedi ki:

"İşçiler o kadar ücret istiyorlar ki, mecburen grev oluyor, dolayısıyla fabrika çalışmıyor, fabrika çalışmayınca da demir talebi karşılanamıyor ve böylece demir ithal etmek zorunda kalınıyor."

Evet arkadaşlarım ne kadar güzel düzenlenmiş bir mekanizma bu. Burda önce şunu vurgulamak gerekir, kapitalizm sistem olarak bir bütündür. Kapitalist sistem içinde grev hakkı bazen işçi sınıfının ekonomik çıkarları doğrultusunda kullanılan bazen de kapitalistlere belli çıkarları pompalamak amacıyla özel olarak örgütlenir. Ve işçi sınıfının ilerideki çıkarlarına buradan müdahale yapılır. Bu tip olaylara bütün kapitalist dünyada rastlanır. Bunlara "şikeli grev" denir. Biz bunlara karşıyız. Yani Türkiye'de bir kaç tane kapitalistin demir darlığını sunî olarak pompalayıp sonra da demir ithal ederek milyonlarca lira vurgun yapması işçi sınıfına rağmen tezgahlanan belli grevlere bizde karşıyız, fakat bu tür grevleri işçi sınıfının sendikaları yapmaz. Sarı sendikalar yaparlar bu işi.

Güzelsoy arkadaş, yine bizim bu memur katsıyaları konusundaki tavrımızı eleştirdi.

Arkadaşlarım, bizler bir meslek grubuyuz. Veyadiyelim ki memurlarız. Ben memur değilim ama çok sayıda memur arkadaşlarımız var, onlar için söylüyorum. Ve bütün memur arkadaşlarım ekonomik haklarını, yani ceplerine giren beş-on kuruşun artmasını isterler. Bu onların en doğal hakkıdır. Bunun çıkarcılıkla alakası yoktur. Fiyatların arttığı bir ülkede ücretlerin artması son derece doğaldır. Ali Güzelsoy diyor ki, "memur maaş katsayısı 17 olsa, ne değişir, çünkü enflasyon olacak, fiyatlar artacaktır." Eğer bir ülkede, yaratılan değerleri çalışanlara adil bir şekilde dağıtan, asgari alanda da olsa bu ilkeye dayanan bir ücretlendirme sistemi yoksa elbette ki öyle olur. Bu bir sistem meselesidir. Meselenin temeli uygulanan ekonomik-politikada yatmaktadır. Böylesine iktidarlar memurların ekonomik haklarını koruyamazlar. Yani onları kötü yaşam koşullarına mahkum ederek bu ülkeyi yönetmek zorundadırlar. Mesele budur. Çünkü yaratılan değerlerin bir kısmını kredi adı altında büyük sermayedarlara, sanayicilere aktarmak durumundadırlar.

Bize yöneltilen eleştirilerden biri de ulaşım politikasıyla ilgili "1838 de demiryolu yapımına, karşı çıkmışız, şimdi demiryolu yapımını savunup otoyol yapımına karşı çıkıyormuşuz."

Şimdi bu ne biçim mantık tır, arkadaşlar?

1838 de biz demiryolu yapımına, bir hükümetin alt yapı yolitikasına karşı çıkmak açısından tavır koymadık ki. 1838'deki demiryolu yapımının amacı Türkiye'ye emperyalizmi iyice yerleştirmekti. Emperyalizmin ülkemiz üzerindeki çıkar politikasının bir uzantısıydı. İşte biz bu yüzden karşı çıktık. Gerek İzmir-Aydın demiryolu, gerekse, Bağdat Demiryolu İngiliz ve Alman Emperyalistlerinin ülkemiz üzerindeki oyunlarının bir parçasıydı. Bunun için karşı çıktık. Ama bugün, cumhuriyet döneminde en yoksul zamanımızda en değerli fonlarımızı kullanarak büyük fedakarlıklarla kurmuş olduğumuz demiryolu ağının günümüzdeki içler acısı durumuna değiniyoruz. Büyük petrol şirketlerinin çıkarlarını savunmak için, ülkemizi şirketlere açık bir pazar yapmak için bir takım yöneticilerin uyguladıkları Karayolu Ulaşım politikasını eleştiriyoruz. Ulaşım politikasında ağırlığı, demiryollarından, karayolları politikasına kaydıran yöneticiler, ülkemizin dışa bağımlılığını pekiştiren bir yol izlemişlerdir. Bir ülkede ulaşım ağı şüphesiz yalnız demiryolunda olmaz, karayolları da yapılacaktır. Aslında Ali Güzelsoy arkadaş, uzmandır, bunları iyi bilir. Ulaşımda ana taşıma eksenlerinde toplu taşım yapılır. Bütün bunların belli noktaları olur buralardan dağıtım yapılır. Dağıtım yapılan yollar karayolu olabilir. Ama bugün neler oluyor? Hem Istanbul-İskenderun Otoyolu'n dan bahsediliyor hem de arkasından milyarlarca liraya varacak bir demiryolundan sözediliyor. Eğer ulaşımda karayolu politikası ise demiryolu biter. Kapitalizm kendisine, çok yüksek üretim potansiyelinin doğurduğu problemleri çözmek için belli şekiller, sistemler ortaya çıkarıyor, biz şu halimize bakmadan, hiç utanmadan milyarları toprağa gömmeye çalışıyoruz. Olmaz böyle şey!

Arkadaşlarım şimdi önemli bir noktaya daha değinmek istiyorum. Bize yöneltilen ithamlardan biri de "bağımlılık" meselesi, Bizler gerçekten bir yere bağımlıyız. Ben size nereye bağımlı olduğumuzu açıklıyayım:

Biz halkımıza bağımlıyız! Halkımızın geleceğe dönük özlemlerine bağlıyız!

Yine burada teknik elemanların sendikalaşması konusunda bir takım çelişkili sözler edildi. Dendi ki, "siz teknik elemanları ideolojik amaçlarınız için sendikalaştırmak istiyorsunuz"

Arkadaşlarım çıkartma yapıp, askeri harekat-

devamı arka sayfada

GÖREVİNİ BAŞTAN SONA BAŞARIYLA YÜRÜTEN
kongre başkanlık divanı

Y.TURABİ, A.AYTEKİN, F.KAYA, R.ÖZAL, G.BAŞER, E.SARICA, M.ALTINELLER

la kurtardığımız kıbrıs varya, işte o "kurtardığımız" Kıbrıs'ta bütün teknik elemanlar sendikalı. O zaman sormak lâzım: Peki bizi kim kurtaracak?" Bu konuda bize yöneltilen demagojik ithamlar üzerinden fazla durmayı gereksiz buluyorum. Çünkü benden önce konuşan arkadaşlarım bu konuya yeteri kadar açıklık getirdiler.

"Sayenizde faşizm geliyor" suçlaması da yöneltildi, bu kürsüden.

Bizler halkımızın uyanması, bilinçlenmesi ve kendisini sömüren güçlere karşı mücadele etmesi, için elimizden gelen katkıda bulunuruz. Bu bizim yurtseverlik ödevimizdir. Faşist baskı ve terör ise uyanan, bilinçlenen halkımızın yükselen örgütlü mücadelesine karşı hakim sınıfların korku ve aczinin ifadesidir. Biz, sömürü ve baskı düzenin maceracı eylemlerle değişeceğine inanmıyoruz. Faşist baskı ve terörü daha da arttırmak için, bu tür bireysel maceracı eğilimlerin körükleyenlerin kimler olduğunu artık Türkiye'de bilmeyen yoktur. Biz yanlız emekçi yığınların yenilmez gücüne inanıyoruz. Faşizmin tırmanışını ancak emekçilerin örgütlü kitle mücadelesinin önleyeceğine inaniyoruz.'

Burada bize açıkça söylenmek istenen şudur: "Siz köşenizde uslu uslu oturun, yoksa sizi de meydanlarda, caddelerde yüzlerce kişinin gözleri önünde vururuz, sonra da "anarşi hortladı" çığlıklarıyla faşizmi getiririz."

Hayır arkadaşlarım, buna Türkiye'de kimsenin gücü yetmeyecektir! Yeni 12 Martlar tezgahlamaya kimsenin gücü yetmeyecektir!

Faşist baskı, saldırı ve cinayetlerin kökü kazınıncaya, emperyalizm ülkemizden kovuluncaya kadar halkımızın mücadelesi sürecektir. Bunu önlemeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Bizler ilerici teknik elemanlar olarak bu mücadelede, bağımsızlık, demokrasi mücadelesinde sonuna kadar halkımızın yanında saf tutacağız.

Saygılarımla...

sedat özkol

Sayın başkan, sayın başkanlık divanı sayın misafirler ve sayın delegeler. Ben konuşmamın başında şu hususu belirteyim ki, raporun lehinde konuşuyorum. İnşaat Mühendisleri Odası merkez yönetim kurulunun geçmiş yıl içerisinde yapmış olduğu çalışmalar iki temel noktada özetlenebilir. Bunlardan bir tanesi mesleki çalışmalardır. Diğeri demokratik nitelikteki, demokrasi mücadelesine katkılar şeklindeki çalışmalarıdır. Gerçektede bir meslek odası faaliyeti içerisinde bizim anladığımız da budur.

Bir baskı grubu, yurtseverlerin egemenliğindeki ve yönetimindeki bir demokratik mevzide verilen bir mücadeleden de anladığımız budur. Yani mücadele bir diyalektik bütünsellik oluşturur. Bunun bir yanı bütün teknik eleman kitlesinin ve özelde İnşaat Mühendislerinin mesleki sorunlarına eğilmek, onlara çözümler getirmek, diğeri de en az bu sorunlar kadar önemli olan demokratik sorunlara ve demokrasi mücadelesine çözümler getiren katkılarda bulunmaktır. Bu iki temel konuda merkez yönetim kurulumuz geçen yıl içerisinde daha önceki yıllardaki mücadeleler ile paralellik ve uyum içerisinde olarak başarılı bir mücadele vermiş ve tüm teknik eleman kitlesi ile birlikte bütün yurtseverler İnşaat Mühendislerini bu çalışmaları ile mutlu kılmıştır.

Bu nedenle kendilerini huzurunuzda kutluyorum. Arkadaşlarımızın mesleki konularda yapmış oldukları çalışmalar, çalışma raporunda ayrıntılı olarak yer almıştır. Bunlar, ihtisas ayırımı, meyak konusu, şantiye şefliği ile ilgili çalışmalar ve diğer teknik konular olmak üzere özetlenebilir. Onun ötesinde arkadaşlarımız özellikle İnşaat Mühendislerinin genel anlamda bilgilenmeleri ve özel anlamda teknik bilgi ile teçhiz edilmeleri amacı ile de somut çalışmalar yapmışlardır. Konferanslar düzenlemişlerdir, toplantılar yapmışlardır, seminerler tertiplemişlerdir.

Bu nedenle de teknik anlamda ve meslekle il-

gili çalışmalar da hepimiz için yararlı olmuştur. Mesleki konuların dışındaki çalışmalarda yer almış bir arkadaşınız olarak demokratik örgütlenme ve odamızın bu demokrasi mücadelesindeki çalışmaları konusundaki görüşlerimi de açıklamak isterim. Bir keresinde İnşaat Mühendisleri Odasında bugün çalışmakta olan İlerici, demokrat arkadaşlarımızın genelde Türkiye'ye egemen olan zümrelere ve özelde de kendi içimizde bu zümrelerin sözcülüğünü yapmakta olan gruplara karşı sürdürdükleri mücadelenin temel unsurları, temel kökeni ve kaynağı nereden gelmektedir. Önce bunu incelememiz ve bilince çıkartmamız gerekir.

Her şeyden önce bir meslek odası nedir ve İ.M.O ile birlikte diğer meslek odaları hangi amaçlarla kurulmuştur?

Bundan 20 yıl kadar önce Türkiye burjuvazisi özellikle teknik eleman kitlesi içerisinde ayrıcalıklar yaratmak ve teknik eleman kitlesini dar ufuklar içine hapsetmek amaçları ile meslek odalarını lonca tipi kuruluşlar olarak düşünmüş ve gerçekleştirmiştir. Bu anlamda meslek odaları, emekçi kitlelerin özlemlerine, isteklerine, demokratik, sosyal ve diğer bütün özlem ve isteklerine cevap verecek kuruluşlar şeklinde gerçekleştirilmiş değillerdir.

Ama hepimizin bildiği gibi Türkiye gerçekten de garip bir ülkedir. Şu anlamda garip bir ülkedir. Türkiye de egemen sınıf ve zümrelerin çıkarlarını savunmak amacı ile gerçekleştirilen veya gerçekleştirilen ve gerçekleştirilmeye çalışılan pek çok kuruluş işçi sınıfının ve halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi içerisinde kendi zıtlarına dönüşmüşlerdir. Bunun somut örnekleri Köy Enstitüleridir, bunun somut örneği ODTÜ dür, bunun somut örneği meslek odalarıdır.

Biraz önce belirttiğim gibi hiç değilse bir kısmı halkımızın mücadelesinde kendi zıtlarına dönmektedirler. Başlangıçta, bizim bundan 6-7 yıl evvel mücadeleye girdiğimiz dönemde 6000 üyesi olan İ.M.O nın bugün 17000 üyesi var. Hem nicel anlamda bir zenginleşme söz konusudur, hemde nitel anlamda bir zenginleşme söz konusudur. Çünkü son 5-6 yıl içinde odamıza katılan üyelerimizin büyük bir çoğunluğu 25 yaşından daha genç olan teknik eleman arkadaşlarımızdır.

Ve bu arkadaşlarımızda tıpkı diğer teknik elemanlar, işçi sınıfımızın ve diğer emekçiler gibi hakim sınıf ve zümrelerle somut çelişkiler içerisinde olan kişilerdir. Hiç değilse büyük bir çoğunluğu, hiç değilse demokrasiden yana olanlar, hiç değilse halkımızdan yana olanlar, yani ilerici teknik elemanlar, demokrat teknik elemanlar. Bu gelişim içerisinde 17000 üyeli, nitel ve nicel anlamda güçlenmiş olan bir oda hakim sınıf ve zümrelerin sözcülerinin ellerinden, tabir yerinde ise söke söke alınmış ve muhafaza edilmişdir. Kısa bir süre için bir geriye adım zorla attırılmış olsa dahi. Şimdi Türkiye diyalektiği bu şekilde odamıza yansıdı ve diğer teknik eleman örgütlerine de bu şekilde yansıyor.

Dolayısıyla başlangıçta hakim sınıf ve zümrelerin çıkarlarını savunmak amacı ile gerçekleştirilmiş olsa dahi halkımızın mücadelesi ile ilerici, demokrat teknik elemanların ve yurtseverlerin yönetimine geçmiş olan odaların ve meslek kuruluşlarının yeni baştan gericilerin hakim sınıf ve zümrelerin eline geçme olanağı artık kesinlikle ortadan kalkmıştır. Biyolojik olarak ortadan kalkmıştır, fizyolojik olarak ortadan kalkmıştır, demokratik olarak ortadan kalkmıştır.

Ama bir İnşaat Mühendisi arkadaşımızın, çok yetkili ve önemli bir arkadaşımızın da belirttiği gibi elbette bu arkadaşımız geçmişte de çok önemli yerlerde bulundu, şu anda da çok önemli bir yerde bulunuyor, onun söylediği gibi yenilen güreşe doymaz. Güreş sürer ve güreş bizim başarımızla sonuçlanır. Biz arkadaşları yeneriz, yeniyoruz, yeneceğiz.

Bir konuya da kısaca değineceğim. Türkiye'nin somut durumunu gözönünde tuttuğumuzda bu gün egemen sınıf ve zümreler karşımızda belirli örgütlerle bize karşı mücadele veriyorlar. Daha doğrusu onların belirli örgütlerine karşı biz halkımızla birlikte mücadele veriyoruz. Bu örgütler nelerdir? Elbetteki mücadeleyi kimlere karşı kimlerle birlikte veriyoruz meselesinde bu örgütleri, örgütler arasındaki bağlılığı göz önünde tutmamız gerekir. Herşeyden önce bizim ve halkımızın mücadele verdiği egemen sınıf ve zümrelerin politik örgütleri vardır. Bu politik örgütlerin dışında kendilerinin yönetiminde ve denetiminde olan, örneğin büyük finans kapital kuruluşları var, bankalar var, ticaret sanayi odaları var. Bunlardan ayrı olarak dernekleri var. Bütün bankalardan ayrı olarak gene kendi yönetiminde parayla satın almış oldukları aristokrat işçilerin denetimindeki sarı sendikalar var. Onlardan ayrı olarak devletin yanında "devlete yardımcı" olarak görmek istedikleri vurucu güçleri var.

Bütün bu örgütlenme hakim sınıf ve zümrelerin işçi sınıfı ve emekçi halkımız karşısında domuzuna örgütlü olduğunu gösteriyor. Biz bu durumda teknik elemanlar olarak hangi örgütlenme düzeyindeyiz? Bir meslek odası olarak örgütlenme düzeyimiz, teknik elemanlar içerisinde yapacağımız mücadelede yeterli midir? Yani İ.M.O kapsamı içerisinde verdiğimiz mesleki ve demokratik mücadele bizim ekonomik haklarımızı, sosyal ve demokratik haklarımızı almada yeterli olabilir mi? Bu konuda kişisel görüşüm meslek odalarınında bu mücadelede çok önemli mevziler olduğu fakat yeterli olmadığıdır. Bizim II. Teknik Eleman Kurultayı kararlarında da açıklıkla ortaya konulduğu gibi benimsediğimiz temel ilke ve görüş vardır. Ve bu görüşte raporumuzun 32. sayfasında yer almaktadır. O da bütün halk kitlelerinin olduğu gibi teknik eleman kitlesinin de demokratik kitle örgütü ile kendi mücadelesini vermesinin zorunlu ve gerekli olduğu gerçeğidir.

Geçmişte biz, teknik elemanlar için özel bir statü içinde mücadele verdik. O günün koşulları içinde bu mücadelenin sloganları doğru olabilirdi. Oysa bugün teknik elemanlar, tüm memurlarla birlikte, tüm emekçi kesimler ve işçi sınıfımızla birlikte mücadele vermek zorundadırlar. Çünkü biz, toplu sözleşme ve grev hakkımız alınırken bu mücadelenin, halkımızın, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin emperyalizimden ve finans-kapital tahakkümünden kurtulma mücadelesinden ayrı olmadığını artık kesinlikle biliyoruz. Özel olarak toplu sözleşmeli grev mücadelesi emperyalistlere ve onların uşaklarına karşı verilen bir mücadeledir. Bu açıktır somut olarak şunu söylüyor ve öneriyorum Odamız ve odamızda, bu kongrede de mutlaka ve kesinlikle yönetime gelecek olan İlerici-demokrat arkadaşlarımız, bu mücadeleyi işçi sınıfımız ve diğer tüm emekçi kitlelerle birlikte yürütmek sorumluluğu ve görevi altındadırlar ve bunun bilincindedirler. Konuşmamı şu sözlerle bağlıyorum:

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ
YAŞASIN İLERİCİ TEKNİK ELEMANLAR.

İ.M.O. XXII. GENEL KURULUNDA GEÇMİŞ YILLARA AİT ÜDENTİ BORÇLARININ 5 Haziran 1976 TARİHİNE KADAR ÜDEMEK ZARFIYLA, ÜDENTİNİN ARTIRIMSIZ OLARAK ALINMASI KARARA BAGLANMIŞTIR...

ÜDENTİ BORCU OLAN ÜYELERİMİZE ÖNEMLE DUYURULUR

... kongreden notlar ...

BİR KONGRE DAHA GEÇTİ

Uyanışın, daha güçlü kenetlenişin, yurda halka-mesleğe sahip çıkışın bir belgesi oldu. Kamu kesiminden görev çıkartılarak, zorla ve resmi araçlarla getirilen , MC listesine oy vermesi için sıkı denetim altında tutulan üyelerimize geçmiş olsun. Zaten ağır baskıdan biraz sıyrılanlar çalışanların temsilcilerine oy verme olanağını bulabildiler. Kongreye katılanların sayısı neredeyse geçen yılki kongrenin iki katıydı. Listelere dağılış da öyle oldu. Dolayısıyla geçen yıl 150 çivarında olan fark da 330'u buldu.

Son şansıydı bu gayri-MC.nin Lüks Dedeman otelinde kurulan karargah bunun içindi. Kongre salonunun kapısını dolduran resmi plâkalı araçlar bunun içindi. Cephedeki çatlakları kapatmaya kalkışarak son kez saldırıya geçtiler ve İMO cephesinde de yenilmekten kurtulamadılar!

"POLİTİKA YAPIYORSUNUZ" SUÇLAMASI

Artık "politika yapılıyor" suçlaması da sona ermiş görünüyordu. Daha doğrusu eski etkisini yitirmişti. Arada gene de lâfı da ediliyordu ama kahkahalarla karşılanıyordu. Çünkü ileriden yana izlenen bir politikaya karşı AP siyle, MHP siyle, MSP.siyle CGPsiyle tüm sömürücü ve anti-demokratik fersude sermaye partilerinin politikası sergileniyordu gözler önünde. Yayınlanan bildirilerdeki telefon numaralarından, isimlere kadar herşey açıktı artık. Saklamaya da gerek duyulmuyordu pek.

BİR İTİRAF - BİR İFTİRA

"Kürsüye hücum" işareti veren, karışıklık çıktıktan sonra sözde yatıştırma havalarına giren biri vardı.

Demokrasi, kardeşlik nutkunun arasında "sonra çıkacak olaylardan ben sorumlu olmam tehdidini savuran biri vardı. "şecaat arzederken, şirkatini" söyleyip "Ben işaret vermeden birşey yapmayın" diyen biri vardı.

Bu pembe yanakları, kurnaz ve mahmur gözleriyle tipik MSP li zat bir konuşmasında aynen şöyle diyordu: "Gerçekleri açık açık konuşalım. Samimi olalım. Biz ne kadar emperyalist ve kapitalist ülkelerin uşağı isek onlar da o kadar komünist ülkelere bağımlıdırlar" İki anlama geliyordu bu söz. Ya ken dilerinin dışa bağımlı olmadıklarını dile getirip aynı şekilde bizim de dışa bağımlı bağımlı olmadığımızı kabul ediyorlardı, ya da kendilerinin bağımlılıklarını onaylayıp bize çamur atıyorlardı. Her iki durumda da şaşırtıcı bir konuşmaydı doğrusu. Sözünü geri almak istemesi ise ilk anlamın geçerliğini gösteriyordu. Oysa ortak pazara ve Amerikan sermayesine karşı olduğunu sürekli söylediği sürece kendisine kişi olarak böyle bir suçlama yöneltmemiz yani dışa bağımlılık suçlamamız sözkonusu değildi. Zaten o grubun kişi olarak tek tek pek çok üyesi böyle bir tavrı reddederdi. Biz karşımıza kişileri değil bir "İŞBİRLİKÇİ SINIF", almıştık. Öfkemiz-tepkimiz "sınıfsaldı" kişisel değil. Ve de bağımsızlığın en içten tutarlı savunucuları olarak alnımız sonuna kadar ak başımız sonuna kadar dik duruyordu.

KİMLERİN PEŞİNDEN GİDİYORSUN ?

"Milliyetçi Türkiye!" "Bozkurtlar Geliyor diye bağıranlardan birine sorduk: Doğu ülkemizden birinde bir kamu kuruluşunda çalışıyordu. Eline 2000 liradan daha az geçmektedi. Yani bizlerden biriydi. Yani bu ayazda sırtındaki "Columbo" pardesüsünün yerine daha kalın bir palto alma olanağı yoktu.

-Peki neden parababalarının sözcüsü durumuna düşüyorsun kardeşim?

-Siz doğru şeyler söylüyorsunuz ama size komünist diyorlar. Ben dinime bağlıyım. Milliyetçiyim.

-Gerçek milliyetçilik ulusal kaynakların sömürülmesine karşı çıkmak, onları sonuna kadar savunmak ve vurgunu-soygunu sergilemekle sağlanmaz mı? Seninkiler ne yapıyor, bu konuda arkadaşım?

-? ! ? !....

Kongrenin bir yararı da bazıkapalıgözlerin gerçeğe açılıp kimlerin peşinden gittiğini görmesi oldu.

BU SES NE SESİ ?

Kongrenin gergin havası içinde arada sırada "MİLLİYETÇİ TÜRKİYE" "MOSLOMAN TÜRKİYE "BOZKURTLAR GELİYOR" çığlıkları da atılıyordu. Bu çığlıklara kurt ulumasına benzer uğultular da karışınca yaşlı üyelerimizden biri sordu: "Bu ses ne sesiydi acaba? Şakacı arkadaşı cevabı yapıştırdı.

-Milli Teknik ses tabii ki.

YAHYA DEMİREL ARANIYOR !

Hoparlörlerden üyelerimiz için sık sık anonslar yapılıyordu: "Falan filanca kapıda bekleniyorsunuz" "Filân Feşmekân dışardan aranıyorsunuz" gibi Bunların çoğaldığı bir anda bir şakacı üyemiz: Yahu, dedi Nasıl olsa okulunu bitirince üyemiz olacak... Bari Yahya Demirel için de bir anons yapılsa?

-Nasıl bir anons, yani?

-Nasıl olacak şöyle "Yahya Demirel, Yahya Demirel Karakoldan aranıyorsunuz Lütfen teslim olunuz.

ÖĞRENMENİN YAŞI YOK

Beyni ve yüreği ile çok genci cebinden çıkaran bir "yaşlı" üyemiz vardır. Genç arkadaşların çok sevdikleri "Galip Ağabey"Hasta olsa bile Ankara'nın yolunu tutar. Kongre kaçırmaz. Salonun bir köşesinde bir yandan kongreyi pür dikkat izliyor bir yandan da bizlere geçmiş günlerinden bir anı aktarıyordu:

"Yıl 1934, yedi yıllık mühendisim. Ama dünyayı henüz öğrenememişiz. Bir Trakya kasabasında köprü inşaatında görevliyim. Akşamları sohbet ettiğimiz iki arkadaş var biri demirci ustası, diğeri fen memuru, "Emek" neymiş, "sömürü" neye denirmiş, "İşçi sınıfı" kimmiş onlardan öğrendim ilk kez. Dünya aydınlandı gözümde. O güne kadar cahil kalmışım. Ve hiç gerilemeden, okuyup öğrenerek hep geliştirdim kendimi.

Yurtsever kuşaklar arasında sağlam bir köprü işte. Hep genç kal Galip Ağabey.

İKİ ELDE HAVADA

Oylamalar sırasında bazı uyanık üyeleri miz, yanındaki arkadaşlarının omuzlarına dirseklerini gizleyip çapraz durarak iki ellerini birden kaldırıyorlardı. Görülünce uyarılınca utançla bir elini indirenlerin yanısıra pişkin pişkin gülerek aldırmamazlıktan gelenler de oluyordu.

Bunlardan birini daha sonra önde ahlâk dürstlük, fazilet nutku atarken gören bir arkadaş dayanamadı: "Ne güzel konuşuyorsun, bayım ama sabahki oylamada iki elini birden kaldırıyordun. O zaman neredeydi ahlâk, iman?

-"Yok efendim! Benzettiniz berhalde, imkân yok buna"

Arkadaş bir şaka yaptı:

-"Fotoğrafçı arkadaş o anda durumu tesbit etmiş. Buna ne dersiniz?"

Adamcağız yüzü bembeyaz kesildi.

-"Yanınızda mi fotoğraf? Görebilirmiyim?

Şaka biraz daha uzadı:

-Hayır bende değil. Ama dışardaki fotoğrafların arasında asılı duruyor. Gelen geçen de seyrediyor."

Faziletli üyemiz bir fırlayış fırladı ki dışarı ne onu zaptetmek mümkündü, ne de patlayan kahkahaları.

VE RÜŞTÜ AĞABEY...

Kongre bunca tahrike karşı esenlikle sona erdiyse bunda büyük sabrı, sarsılmaz titizliği ile en büyük pay, kongre başkanı Rüştü Özal Ağabey'indi.

O görevi saniye aksatmadan dirençle sürdürmek pek öyle herkesin harcı değildi doğrusu. Gediğine oturuveren espri taşlarıyla, süslediği uyarılara rağmen gerekli sessizliği sağlamak pek kolay olmuyordu.

Kongre sonuna doğru bir önergedeki imzaları okurken bir soyadı dikkatini çekti: "Söz dinler" Dayanamadı sayın Özal:

"Hele şükür, bir söz dinleyen arkadaş bulabildik" deyiverdi.

Daha nice kongrelere Rüştü Ağabey....

- **özel kesimde çalışan teknik elemanların sendikalaşma haklarını kullanmaları**

▸ **kemal daysal**
TÜTED İSTANBUL ŞUBESİ BAŞKANI

▸ **mehmet ertürk**
MADEN-İŞ SENDİKASI GENEL SEKRETERİ

▸ **özcan kesgeç**
SOSYAL-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI

▸ **rasim öz**
MADEN-İŞ SENDİKASI HUKUK DANIŞMANI

27 mart 1976

cumartesi saat 14

tüted lokali

DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE İLERİ BİR ADIM DAHA...

ALİ EKBER KARAGÖZ

Bir genel kurulu daha geride bıraktık. Nicelik ve niteliği bakımından önemli, getirdiği sonuçlar bakımından önemli ve gerçekten İ.M.O. nın kısa tarihsel süreci içinde bir dönemeç olan bu genel kurul halktan yana, emekçi sınıflardan yana gerçek demokrasiden yana güçlerin zaferiyle sonuçlandı. Bu genel kurulun devrimciler tarafından MC iktidarının maddi manevi tüm gücünü kullanmasına, devlet olanaklarını kanunsuz bir biçimde seferber etmesine rağmen kazanılması olaya bir zafer niteliğini vermektedir.

MC kendi yandaşı teknik elemanlar tarafından oda yönetiminin ele geçirilmesi için bu teknik elemanlara Ankara'da Genel kurulun yapıldığı gün ler için görev çıkartmış, harcırah vermiş, resmi devlet arabalarını altlarına tahsis etmiş, kongreye gelme hususunda çekingen davrananlara, kongreae oy kullanma sırasında ilericilerin listesini destekleme eğiliminde olanlara müdürleri, daire başkanları tarafından baskılar yapılmış Ankara'da ne kadar sağcı bürokrat ve yüksek bürokrat mühendis varsa kongrede oy kullanmaları sağlanmıştır.

İ.M.O Genel kurulunda yönetimi ele geçirmek için şimdiye kadar görülmemiş bir şekilde güçlerinin maksimumunu kullanan ve bundan böyle bir daha aynı gücü bulamıyacak olan sağ cephede durum böyle iken, sol cephede ilericiler devrimciler, demokratlar nasıl olduda sağın bunca çabasına rağmen zafer diye nitelenebilecek bu başarıyı sağladılar.

İlerici, devrimci demokrat inşaat mühendisleri ne harcırah olarak, ne resmi devlet arabalarını kullanarak, nede görev çıkartılarak gelmemişlerdi kongreye ama bir başka görevde, özgürlükten, demokrasiden yana olmanın, emperyalizme ve faşizme karşı olmanın bilinçlerine çıkardığı görev ve sorumlulukla demokrasi mücadelesinde odaların yerini ve önemini küçümsemeden kongreye gelmişlerdi ve MC yanlılarının 1224 oyuna karşı 1552 oyla ilerici, demokrat inşaat mühendisleri bu seçimden başarıyla, çıktılar.

SOSYAL SÜREÇ İÇİNDE ODALARIN KONUMU.

Mühendis ve mimar odaları kapitalist ekonominin, kendi içindeki işlerliğinin bir parçası olarak bu işlerliği düzenleyen bir araç bir üst yapı kurumu olarak düşünülmüş ve bu düşünce içinde kurulmuşlardır. Uzun bir dönem odalar bu anlayış içinde görev yapmış ve bu anlayış içinde kapitalist ekonominin bir unsuru olmuşlardır. Bu nitelikleriyle halkın çıkarlarının karşısında, sömürüye hizmet eden ve halktan kopuk birer kuruluş olarak kuruluş amaçlarına uygun görevlerini yerine getirmişlerdir.

Ancak işçi sınıfının evrensel mücadelesi ve milli kurtuluş savaşlarının tüm dünyada değiştirdiği koşullar Türkiye'ye de yansımış, ülkemizde çarpık kapitalist gelişmenin yarattığı aşırı sömürü ve emperyalizm işbirliği halinde gelişen soygun düzenine karşı bilinçli, sağlam bir devrimci muhalefet oluşmuş ve çok kısa bir zamanda hızlı bir bilinçlenme süreci içine giren halkımız ve onun bir parçası olan teknik elemanlar bu devrimci muhalefetin içinde yerini almıştır.

Ülkemiz, başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçi sınıf ve tabakaların, öğretmeniyle, memuruyla, mühendisiyle tüm çalışanların anti emperyalist anti faşist mücadelenin bayrağını yükselttikleri, işbirlikçilerinin, vurguncuların, devleti soyanların ipliğinin pazara çıktığı bir dönemi yaşıyor.

Hergün biraz daha hızlı gelişen ve güçlenen, saflarını hergün dahada sıklaştıran halkımızın devrimci muhalefetini işbirlikçiler baskıyla, terörle, sokaklara sürdükleri faşist çetelerle susturmaya çalışıyor. Ama onlarda biliyorki bu gidişin sonu yoktur, yada tek bir sonu vardır. Oda sömürünün, zulmün, baskının olmadığı ve çalışanların iktidar olduğu özgür demokratik bir Türkiyedir.

Bu süreç içinde sorumluluğunun bilincinde ve çalışanların yanında safını tutmuş olan tüm mühendis ve mimarlar kendi meslek kuruluşlarını kapitalist ekonominin bir aracı olmaktan kurtarmak üzere mücadele vermişler ve son yıllarda tüm mühendis ve mimar odalarının yönetimleri halktan yana, kadroların eline geçmiştir.

Böylece odalar kuruluşu sırasında amaçlanan işlevlerinden sıyrılarak, çarpık kapitalist düzene rağmen bilimin ve teknolojinin halk yararına kullanılmasını, mesleki çalışmaların halkın mutluluğuna yönelik olmasını ve mühendislerin ekonomik ve sosyal sorunlarının tüm çalışanların sorunlarının ayrılmaz parçası olarak görülebilmesini sağlayan bir yapısal değişimi gerçekleştirmişlerdir.

ODALARIN YAPISI VE POLİTİKA

Tüm meslek kuruluşlarında olduğu gibi mühendis, mimar odalarında mesleki çıkarlar için, mesleğin ve meslektaşların ekonomik, mesleki, sosyal çıkarları için sürdürülen çalışmalar, halkımızın devrimci mücadelesinden soyutlanamayacak özde ilerici ve demokrat, genelde mesleki sorunlara sıkı sıkıya bağlı ve kaynağını mesleki sorunlardan alan çalışmalardır.

Gerici unsurların, odalar mesleki çalışma yapmıyor, politikayla uğraşıyor şeklindeki suçlamaları artık iflas etmiştir. Mesleki sorunlarımıza en berrak bir biçimde açıklık getiren, çözümler önerenve önerdiği çözümler doğrultusunda mücadele edenler, odaların yönetimindeki ilerici, demokrat mühendislerdir. Mühendis mesleğine saygınlık kazandırmak, teknolojik gelişmelerden üyeleri yayın organları ile haberdar kılmak, yabancı teknoloji ithalindeki sorumsuzluklara, yabancı teknik eleman istihdamına karşı çıkmak, bu yolla mesleğin ve meslektaşların çıkarlarını korumak ve bu anlayış etrafında üyelerinin en geniş demokratik birliktelliğini sağlamak oda yönetimlerinin yaptığı çalışmalarda ana sorunlar olarak ortaya çıkmaktadır.

Bu sorunların çözümünde tutulacak yolu elbette politik tercihler tayin eder ve odalar elbette bu anlamda mesleki sorunların çözümüyle içiçe olan politik tercihlerini açıkça ortaya koymak ve bu anlayışı geliştirmek zorundadır. O nedenle odalar, politikayla uğraşıyor suçlaması artık kimseyi inandırmamaktadır ve ciddiye alınamaz.

Teknik elemanların ve tüm çalışanların bir parçası olan İnşaat Mühendisleri bu bilinçle İ.M.O ya sahip çıkmışlar ve ilerici, demokrat arkadaşlarımız yeniden yönetim kuruluna seçilmiştir.

Halkımızın devrimci mücadelesiyle kopmaz bağları olan odamız, bu sorumluluğunun bilinciyle yeni çalışma döneminde daha aktif bir çalışma yöntemi izleyerek, kendi kitlesi ve diğer demokratik kitle örgütleriyle olan ilişkilerini güçlendirmeli ve üyelerimizin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde daha etkin katkıları sağlanmalıdır.

ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEM VE GÖREVLERİMİZ.

Sömürünün ve yolsuzlukların artmasına paralel olarak faşist komploların, baskı ve teröründe artması Türkiye'nin ekonomik ve politik yapısında son beş-on yılın belirgin özellikleri haline geldi. Halkımızın artan bir bilinçle sömürüye, ekonomik ve siyasal baskılara karşı verdiği mücadele gün be gün güçlenip gelişirken bu gelişmeden telaşa düşen hakim sınıflar 12 Mart ara rejimiyle bu gelişimi önlemeye çalıştılar. "Siyasal gelişme, ekonomik gelişmeyi aşınca" sıkıyönetimlere, işkencelere baş vurdular.

Yaşadığımız günler vurgunun, soygunun, rüşvetin saklanamaz hale gelip ayyuka çıktığı günlerdir. Aysberglerin su yüzünde görünen kısımları dır bunlar. Ve çok sivrilmiş birkaç soyguncu cezalandırılmak suretiyle kapitalizmin, işbirlikçilerin, pislikleri aklanamaz. Tüm yurtseverler için görev bu aysbergi gövdesiyle beraber eritmektir, yoketmektir.

Odamız ilerici ve yurtseverce üslendiği görev le geçen yıl bazı yolsuzlukların üzerine cesaretle gitmiş ve bunları teşhir etmiştir. Ulusal kaynakların korunması, halk yararına kullanılması, yerli ve yabancı tekellerin Türkiye üzerindeki oyunlarının ortaya çıkarılması gibi genel konuların yanısıra, bizzat mesleğimizi ilgilendiren kıyı yağması, arsa spekülasyonu, konut sorunu kitle ulaşım sorunu, kentsel alt yapı sorunları üzerinde bu yılda ciddiyetle durulması, çözüm yolları aranması odamızın bu yılda yüklenmesi gereken görevlerdir.

Bu tür sorunlarımızı çözümsüzleştiren, istismar eden, ve ülkemizi sömürmek için bir fırsat sayan ~~uluslararası~~ Tekelci sermayenin, Dünya Bankasının ~~ve ülke içindeki~~ işbirlikçilerinin ülkemize çöreklenmesi ve kapütülasyoncu sömürüyü yoğunlaştırmasına karşı en aktif bir biçimde ve geniş bir kamuoyu oluşturularak karşı çıkılması oyunlarının sergilenmeside yine bir yurtseverlik görevi olarak odamızın gündeminde olmalıdır.

Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine omuz veren tüm demokratik kitle örgütleriyle, teknik eleman örgütleriyle, öğrenci kitle örgütleriyle güçlü, somut, yönlendirici ilişkiler sürdürülmeli ve geliştirilmelidir.

Bu genel ilişkilerin yanısıra odanın kamu kesiminin de, öze kesiminde serbest, ücretli çalışan ve kendisine hayatiyen veren ÜYELERİYLE olan ilişkilerini daha sıcak ve daha düzehli hale getirmesi, onların tüm sorunlarıyla ilgilenip çözüm yolları araması yönetim kurullarının bir an bile ihmal etmeden ve daima göz önünde bulundurması gereken asli görevidir.

Bu görev ancak ODA-ÜYE dayanışmasıyla en iyi bir biçimde yerine getirilebilir. Tıpkı Genel kurulda gösterilen dayanışma gibi.

ÜLKELERİNİN BAĞIMSIZLIĞI İÇİN SAVAŞAN DÜNYA HALKLARINA "YAMYAM" DİYEN BİÇARE !..

XXII. Genel Kurul'da Milli Teknik Ses grubundan bir konuşmacı vardı. Bu konuşmacı, Odamızın Kayseri Şubesi Y.K üyesiydi de aynı zamanda. Kongreyi izleyen üyelerimiz bu kişiyi yeteri kadar tanıyabilme olanağını buldular.

Fakat kongreyi izleyemiyen üyelerimizi bu olanaktan yoksun bırakmak istemediğimiz için adı geçen şahsın konuşmasından bazı bölümleri aktarmakta yarar görüyoruz:

"Saygıdeğer meslektaşlarım bugün Türkiye'deki meslekler arasında mühendislik mesleğinden başka öksüz, perişan, itibarını yitirmiş, üyeleri arasında birlik beraberlik bağları çözülmüş, mesleksel haysiyet ve şerefini koruyamıyacak hale gelmiş hiç bir meslek göremiyorum"

"Muhterem arkadaşlarım bir teknik kurultayda kominizm propagandası yapılırsa diğer konferans ve programlarda ihtilâl provaları yapılacağı tabidir."

"İnşaat Mühendisleri Odasının parası ile yurt dışına tedaviye gönderilen ve yakalandığı hastalıktan kurtulamıyarak ölen kızıl faşist Harun Karadeniz... (şiddetli protestolar... gürültüler.. dakikalarca süren "Harunlar Ölmez" haykırışları...)"

"Özgürlük ve demokrasiye bağlı olduklarını avazları çıktığı kadar bağıranlar Vietnam, Kamboçya, Angola YAMYAMLARI için ağıt yakanlar, İspanya'daki beş koministi idam edilmelerine gönülleri razı olmayıp protesto edenler, beş koministi idam ediyorsunuz diye İspanya Büyükelçiliğinin su ve elektriğini kesenler neredesiniz size sesleniyorum. Bir asırdır kominizm mezalimi altında inim inim inleyen 60 milyon müslüman Türk'ün feryadını duymuyormusunuz?"

Hayatını ülkesine ve halkına adayan yurtsever kardeşimize "Kızıl Faşist" diyebilme cüretinde bulunan ve ülkelerinin bağımsızlığı için; tüm insanlığın lanetlediği ABD emperyalizmine karşı kahramanca savaşan Vietnam, Kamboçya, Angola halklarına "YAMYAM" diye küfreden bu zat için fazla söz söylemeye gerek duymuyoruz. Genel Kurulda kendisine gereken cevap verilmiştir:

"HARUNLAR ÖLMEZ!"

"HALK DÜŞMANI!"

Korkut ÜNSAL

Mesleki sorunlarımızın çözüme kavuşturulması için Oda neler yapabilir?

İnşaat Mühendislerinin mesleki sorunları eğitim sırasında başlamaktadır. Yetersiz,yurt sorunlarını çözmekten uzak, hemen hiç, uygulaması yapılmamış kuramsal bilgilerle donatılmış teknik eleman okulundan çıkınca önce iş bulamamakta ve iş bulursa, uygun iş bulamamakta buna bağlı olarakta çalıştığı yerde bir kopyacı olmaktan öte gidememektedir. Bun da yayın organlarının yetersizliği, yetersiz dil eğitimi gibi nedenlerin etkinliği vardır. İ.M.O. yeni üyelerinin iş bulmasında yardımcı olabileceği gibi yayın organları ile üyelerinin mesleki bilgilerini yenilemek, çağın ve yurt koşullarını gerektiği düzeye getirebilmek amacıyla yayın yapmak. Yeni ve ucuz yayınlarla bu işi daha ileri götürmelidir. Bu gün önemli bir konuda yabancı teknoloji ithalidir. Teknoloji ithaline tümüyle karşı olamayız ama belirli konularda. Türk Mühendisi yeterli bilgi vebeceriyle donatılmıştır ve kendisine verilen görevi yüz akıyla yapmakta dır. Bunun için İ.M.O yayın organları ile yabancı Teknoloji ithaline karşı çıkma kampanyasını hızlandırmalı ve politika çevrelerinden destek aramalıdır.

İnşaat mühendisliği mesleği yeteri kadar yasal dayanaklara sahip midir? Değilse bu konuda neler yapılabilir?

İnşaat Mühendisliği yeteri kadar yasal dayanaktan yoksundur. Ülkemizde her türlü yapı üretimi genellikle müteahhitler eliyle gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Buna bağlı olarak büyük kaynak israfına neden olan sağlıksız ve çarpık bir üretim ve kentleşme birimi ortaya çıkıyor. Mühendis olarak bizler gerek projelendirme, gerek üretim aşamasında etkili bir denetimi söyleyemiyoruz. Bunun için İ.M.O. ihtisas ayırımı ortak belge uygulamasının tüm illerde giderek ilçelerde yaygınlaşması ve yapı polisinin kurulması işlerini en kısa sürede gerçekleştirilmeli.

Sizce inşaat mühendislerinin bugün acil olarak eğilinmesi gereken sorunu nedir? Bu konuda Oda neler yapmalıdır?

İnşaat Mühendislerinin ivedilikle eğilmesi gerekli sorunları:

a-Okul içi ve okul sonrası eğitimin ülke koşullarına uygunluğunu sağlamak için İ.M.O özellikle okul sonrası eğitimde kurslar ve seminerler düzenleyerek öncülük etmeli, yeterli yayın sağlanmasında yardımcı olmalı.

b-Üyelerimin iş bulmasında yardımcı olup çalıştığı iş yerindede tüm sorunlarıyla yakından ilgilenmeli (Örneğin resmi kuruluşlar da maaş ve yan ödemeler ile kısımlar,serbest çe bürolarda ücretler gibi)

sağlıklı yapı üretiminin gerçekleşmesi için araştırmalar yapmak ve araştırma sonuçlarını uygulayabilmek için İ.M.O. ihtisas ayrımı, ortak belge uygulaması gibi konuları ivedilikle sonuçlandırılmalıdır.

Ülkemizdeki demokrasi mücadelesinde teknik eleman örgütlerine ve İnşaat Mühendisleri Odası'na düşen görevler nelerdir?

Ülkemizdeki demokrasi mücadelesinde teknik eleman örgütleri ve İ.M.O. ya düşen görev, ekonomik ve sosyal haklarını alması ve demokrasiye sahip çıkması için üyelerini gerekli bilgi ile donatıp yönlendirmek ve kadroların sürekli ayakta kalmasını sağlamak ol malıdır. Bunun için tüm demokratik meslek örgütleri ve özellikle devrimci sendikalar ile sıkı işbirliğinin gerçekleşmesini ve ortak eylemlere gidilmesini sağlamalı.

Nejdet BAŞÇİFTÇİ

Yukarıda belirttiğim hususların dışında Günlük ekonomik sorunların çözümünde bir takım işler daha yapılabilir. Fakat şunu özellikle belirtmek isterimki Teknik elemanların ekenomik sorunlarının çözümü, Ekonomik özgürlüğünün sağlanması,Demokratik haklarının, alınması ancak ve ancak toplu sözleşmeli ve grev hakkı ile donatılmış sendikalar aracılığıyla sağlanır. Bu konuda teknik elemanların Demokratik kitle örgütü TÜTED'in örgütlenmesi ve güçlenmesinde İ.M.O. bu örgüte katkıda bulunmalı ve kaynak aktarmalıdır.

Sizce inşaat mühendislerinin bugün acil olarak eğilinmesi gereken sorunu nedir? Bu konuda Oda neler yapmalıdır?

Bence İnşaat Mühendislerinin acil olarak eğilinilmesi gereken sorunu işsizlik dir.

Bugün bozuk eğitim düzeninin ürünü olarak ülkemizde 20 nin üzerinde inşaat mühendisi yetiştiren üniversite, Yüksek Okul ve akademi mevcuttur.Her yıl bu okullardan 1500 ün üzerinde inşaat mühendisi mezun olmaktadır. Bunların istihdamı başlı başına bir sorundur

Bu arada kamu kuruluşlarında çalışmak isteyenler için sınavlar açılıyor. kamuoyunada yansıdığı gibi bu sınavlar tam bir komedi: Mesleki bilgilerden ziyade sosyal olaylarla, ilgili sorular sorularak siyasi tercihlerine göre işe alınıyor.

Serbest proje bürolarında ve Şantiyelerde ise genellikle tecrübeli eleman aranmakta genç arkadaşlara bu işyelerininde kapıları kapanmaktadır.

Bu sorunun çözümünde odadan pek bir şey bekleyemeyiz. Çünkü bu sorun odanın boyutlarını çok çok aşmıştır.

Mesleki sorunlarımızın çözüme kavuşturulması için Oda neler yapabilir?

Bu günkü mevcut bozukdüzenin gereği,doğal olarak eğitim düzenide bozuk olup uygulamaya yönelik eğitim yapılmamaktadır. Bu düzen içinde yetişen inşaat Mühendislerinin mesleki sorunlarıda ta okul döneminde başlamaktadır. İ.M.O bu konuda Üniversite ve Yüksek Okul yöneticileri ile gerekli temaslarda bulunarak bu durumun öğrenciler lehine düzeltilmesine, çalışılmalıdır.

Bunun dışında İ.M.O sık sık mesleki sorunları içeren seminerler, konferanslar düzenlemeli.

Yeni Teknik gelişmeler ve teknik uygulamaları zaman geçirmeden üyelerine iletmelidir.

İnşaat mühendisliği mesleği yeteri kadar yasal dayanaklara sahip midir? Değilse bu konuda neler yapılabilir?

Bu konuda yeni mezun bir inşaat mühendisi olarak uygulamadaki mütahit-mühendis ilişkilerini pek bilemediğim için gerekli açıklamalar yapamayacağım. Fakat kanımca yeteri kadar Yasal dayanaklara sahip değil gibi geliyor.

Ülkemizdeki demokrasi mücadelesinde teknik eleman örgütlerine ve İnşaat Mühendisleri Odasına düşen görevler nelerdir?

Ülkemizdeki Demokrasi mücadelesinde, Teknik eleman örgütlerinin mücadelesini halkımızın vermiş olduğu Demokrasi mücadelesinden soyutlayamayız. Onun bir parçasıdır. Teknik eleman örgütleri, halkımızın ileriye dönük özlemleri doğrultusunda çalışmalar yapmalı. Bu konuda kendi üyelerine gerekli politik bilinci vermelidir. Diğer Demokratik kitle örgütleri ile sıkı işbirliğinde bulunarak bir güç birliği, ve bu yönde bir komuoyu oluşturulmalıdır.

KONUT SAHİBİ OLMAK İSTEYEN ÜYELERİMİZE

DUYURU

Şube Genel Kurulumuzda alınan karar uyarınca Odamız Istanbul Şubesi, Istanbul'da oluşturulması tasarlanan İnşaat Mühendisleri Yapı Kooperatifi için ön çalışmaları sürdürmektedir. Çok sayıda üyemizin gereksinmesini karşılaması için bu kooperatifin dolayısıyla konut yapımının sürekliliği gerekmektedir. Bu konudaki isteklerin bir değerlendirmesini yapabilmek amacıyla bir "ön anket formu" düzenlemiş bulunuyoruz. İNŞAAT MÜHENDİSLERİ YAPI KOOPERATİFİ'nin kuruluşuna katılmak isteyen üyelerimizin aşağıdaki anket formunu bir an önce doldurarak göndermelerini rica ederiz.

İ.M.O. Istanbul Şubesi
Yönetim Kurulu

A) Konutunuz için Istanbulun hangi semtini tercih edersiniz?
- ☐ Levent-Boğaz hattı ve çevresi.
- ☐ Kadıköy ve çevresi
- ☐ Bakırköy ve çevresi
- ☐ Sur içi-şehir merkezi (Beyoğlu, Beşiktaş, Şişli, Aksaray, vs.)

B) Konut Kredisi alma olanağınız var mı?
- ☐ Bağ-Kur'dan
- ☐ Sosyal Sigortalar'dan
- ☐ Bankadan
- ☐ Diğer
- ☐ Yok

C) Arsa payı olarak peşin ne ödeyebilirsiniz?
- ☐ 10.000 TL
- ☐ 20.000 TL
- ☐ 30.000 TL
- ☐ 40.000 TL
- ☐ 50.000 TL
- ☐ 60.000 TL

D) Kredi ve arsa payı dışında aylık ödeme olanağınız
- ☐ 1.500-2.000 TL
- ☐ 2.000-2.500 TL
- ☐ 2.500-3.500 TL
- ☐ 3.500-4.500 TL
- ☐ 5.000 TL'dan fazla

E) Hangi yapım yılı programında yer almak istersiniz?
- ☐ 1976
- ☐ 1977
- ☐ 1978
- ☐ 1979
- ☐ 1980

ÇALIŞTIĞINIZ STATÜ
- ☐ Kamu kesimi
- ☐ Sigortalı
- ☐ Bag-Kur
- ☐ Diğer

ADINIZ, SOYADINIZ : ....

ODA SİCİL NUMARANIZ : ....

AÇIK ADRESİNİZ : ....

....

DUYURU

Üyelerimize hizmet amacıyla bundan böyle Teknik Güç'de gerek iş arayan üyelerimizin, gerekse de İnşaat mühendisi arayan büro, firma, ve benzeri kuruluşların adlarını yayınlamaya karar vermiş bulunuyoruz.

Bunun için, iş arayan üyelerimiz kendi mesleki vasıflarını (ve varsa iş türüyle-büro, şantiye, v.s ilgili taleplerini, inşaat mühendisi arayan kuruluşlarda ise alacakları mühendiste bulunması istedikleri nitelikleri (tecrübe, yaş, vs.) içeren bir yazıyı,

İ.M.O Istanbul Şubesi Teknik Güç Yazı İşleri Müdürlüğü adresine postalamaları duyurulur.

YENİ YÖNETİM KURULUMUZ

ARİF MERDOL

BAŞKAN

1943 yılında Ankara'da doğdu. 1966 yılında Tennesse Üniversitesinden BS derecesi ile mezun, 1967-1969 yıllarında aynı üniversite de master yaparak İnşaat Yüksek Mühendisi oldu. 1970 yılında Karayollarına girdi. 1975 Döneminde İ.M.O Başkanlık görevini yaptı.

Halen Karayolları Özel Yollar Fen Heyeti Müdürlüğünde çalışmaktadır. Evli ve bir çocuk babasıdır.

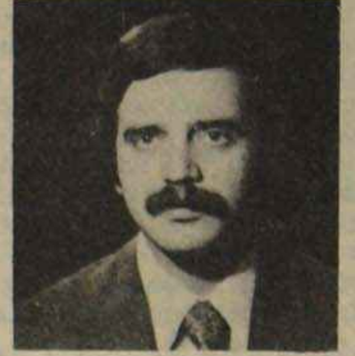
ALİ AÇAN

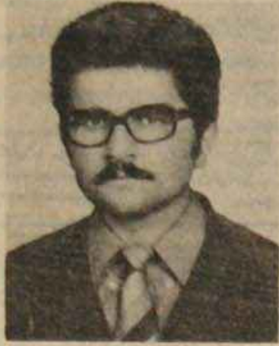
II. BAŞKAN

1948 yılında İstanbul'da doğdu. Orta tahsilini Talas Amerikan Koleji, Lise tahsilini Tarsus Amerikan Kolejinde tamamladıktan tan sonra 1966 yılında O.D.T.Ü.'ne girdi.

1971 yılında İnşaat Mühendisliği bölümünden ilk lisansını (BSCE) aldı. 1973 yılında Kıyı ve liman Opsiyonundan Yüksek Lisans (MSCE) derecesini aldı.

Yönetim Kurulunda üçüncü kez görev alan Açan evlidir.

HASAN TAŞAN

SEKRETER ÜYE

1950 yılında Samsun'un Çarşamba ilçesinde doğdu. İlk ve Orta öğrenimini Çarşambada lise öğrenimini Samsun'da tamamladı.

1968 yılında K.T.Ü İnşaat Fakültesine girdi ve 1973 yılında mezun oldu. Samsun Y.S.E. de çalışmaya başladı. İ.M.O. Samsun Temsilciliği sırasında M.C. iktidarı tarafından Eskişehir'e sürüldü. Halen bu görevde bulunmaktadır.

TARIK CANER

MUHASİP ÜYE

26.10.1953 yılında Çanakkale'nin Çan kazasında doğdu. İlkokula Çan'da başlayıp Ankara'da bitirdi. Orta ve lise öğrenimini Ankara Atatürk Lisesi'nde tamamladı. 1971 yılında Yükseliş Mühendislik Mimarlık Yüksek Okuluna girdi. 1975 yılında okuldan mezun oldu. Halen İller Bankası Genel Müdürlüğünde çalışmaktadır.

MEDET ÖZBEK

ÜYE

1950 yılında Konya'nın Cihanbeyli ilçesinde doğdu. Orta öğretimini Cihanbeyli'de, Lise öğrenimini ise Konya Erkek Lisesinde tamamladı. 1973 yılında K.T.Ü İnşaat Fakültesinden mezun oldu.

1973-1974 yılları arasında Etibank'ta çalışan Özbek, Yönetim Kurulunda ikinci kez görev almaktadır.

ŞEVKET AÇIKELLİ

ÜYE

1933 yılında Bingöl'ün Kığı ilçesinin Yaz günü köyünde doğdu. İlkokulu Bingöl'de, Orta öğrenimini Eruzurum yapı enstitüsünde Lise kısmını ise Kayseri Yapı Enstitüsünde tamamladı İstanbul Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisinden 1969 yılında mezun oldu 1974 yılında YSE.5Bölge Müdürlüğüne atandı. 1975 yılında MC iktidarı tarafından Hakkari İline tayin edildi.

Halen Ankara Belediyesinde, Elektrik,gaz otobüs işletmesi genel Müdürlüğü Teknik müşavirliği görevini sürdürmektedir. Evli ve iki erkek çocuk babasıdır.

YILMAZ SARIOĞLU

ÜYE

1938 yılında Ağrının-Gerger köyünde doğdu. İlk ve Orta Eğitimini Karaköse'de, Lise Eğitimini Ankara'da tamamladı.

1964 yılında İstanbul Işık Mühendislik ve Mimarlık Yüksek Okuluna girdi ve 1969-70 yıllarında son sınıfta iken 2 yıl eğitimine ara vermek zorunda bırakıldı. 1971 yılında İ.D.M.M.A.'ne bağlı yüksek okuldan mezun oldu. 1972 yılında T.E.K. İnşaat Dairesi Başkanlığında görev aldı. Halen aynı Kurumda Baş Mühendis olarak görev yapmaktadır.